

Ati u flet bijëve të vet

© Associazione “Dio è Padre Casa Pater”
C.P. 135
I - 67100 L'Aquila ITALY

Pro-Manuscripto - Not for sale

Imprimatur: † Petrus Canisius van Lierde, Vic. Generalis e Vic.
Civitatis Vaticanae, Roma die 13 Martii 1989.

© **Ati u flet bijëve të vet**
Botimi i parë në shqip më 2.2.1998

PARASHTRIM

Zoti është ATI IM

Njerëzit a e njohin Zotin si ATE ? Kjo është pyetja që bëhet gjithnjë e më shumë në botë.

Për këtë arsye e ndjejmë për detyrë të botojmë këtë Mesazh që Zoti Atë ja ka dhuruar botës përmes një krijese që e ka dashur shumë, Motër Eugenia Ravazio, Mesazh i njohur i vlefshëm nga Kisha.

Na është dukur e arsyeshme të publikojmë edhe dëshminë që Shkëlqesia e Tij Monsinior Aleksandër Caillot, Ipeshkëv i Grenoblit, ka dhënë në përfundim të punimeve të Komisionit të ekspertëve të thirrur nga anë të ndryshme të Francës për procesin diocezian filluar nga ai vetë më 1935 e që zgjati 10 vjet.

Ndër të tjerë bënë pjesë në Komision: Mëkëmbësi i Ipeshkvit të Grenoblit, Mons. Guerry, teolog; vëllezërit jezuitë Alberto e Augusto Valencin ndër autoritetet më të mëdha në fushën e filozofisë dhe teologjisë dhe ekspertë për vlerësimin e rasteve të tilla; dy doktorë në mjeksi, një prej të cilëve psikiatër.

Ja besojmë Virgjreshës Mari përhapjen e këtij Mesazhi e së bashku me Të lusim Shpirtin e Shenjtë që të ndihmojë njerëzit të kuptojnë dhe të njohin butësinë e pafund që ka Ati për çdo njeri.

p. Andrea D'Ascanio
o.f.m. capp.

Nënë Eugjenia Elizabeta Ravacio

Kush ishte Nënë Eugjenia ? Kush ishte kjo krijesë që Ati e quante "Bija e zgjedhur bimëza ime"?

I përmbahemi mendimit se Nënë Eugjenia ka qënë dhe është ende një prej "dritave" më të mëdha të këtij shekulli: profteja e vogël e një Kise të re, në të cilën Ati është në qendër dhe në krye të çdo besimi dhe Bashkimi është ideali më i lartë i jetës shpirtërore. Është drita që Ati i ka dhuruar botës në këtë kohë pështjellimi dhe errësire, në mënyrë që të njihet rruga që duhet ndjekur.

Lindi në San Gervasio d'Adda, (tani Capriatë San Gervasio), një qendër e vogël në Provincën e Bergamos (Itali), më 4 shtator 1907, nga një familje me origjinë fshatare.

Ndoqi vetëm shkollën fillore dhe pas disa vitesh pune në fabrikë, hyri njezet vjeçe në Kongregacionin e Zojës Sonë të Apostujve, ku zhvilloi personalitetin e saj të madh hirplotë, që e bëri të zgjidhej, në moshën 25 vjeçare, Nënë Gjenerale e po atij Kongregacioni. Por edhe duke përjashtuar përmasat e saja shpirtërore, për ta bërë që të hyjë në histori do të mjaftonte vetëm veprimtaria e saj në fushën shoqërore: në dymbëdhjetë vite të veprimtarisë së saj misionare ajo hapi 70 qendra me infirmjeri, shkolla, kisha, në vendet më të humbura të Afrikës, Azisë dhe Europës.

Zbuloi ilaçin e parë për të kuruar lebrën, duke e nxjerrë nga fara e një bime tropikale, ilaç pastaj i studjuar dhe i përpunuar më vonë nga Instituti Pasteur i Parisit.

Angazhoi në veprën apostullore Raoul Follereau, që, në gjurmët e vëna prej saj, konsiderohet si apostulli i lebrozëve.

Projektoi dhe realizoi në Azoptë (Bregu i Fildishtë), në vitet 1939-1941 "Qytetin e lebrozëve", një qendër shumë e madhe për grumbullimin e këtyre të sëmurëve, të vendosur në një sipërfaqe prej 200 mijë metrash katrorë, që edhe sot mbahet si qendër në pararojë në Afrikë dhe në botë. Për këtë vepër Franca i dha Kongregacionit të Motrave Misionare të Zojës Sonë të Apostujve, në të cilin Nënë Eugjenia kishte qënë Eprorë e Përgjithshme nga viti 1935-1947, titullin më të nderuar kombëtar për veprimtari me karakter shoqëror.

Ajo u kthye tek Ati me 10 gusht 1990.

Gjëja më e rëndësishme që ajo na ka lënë është Mesazhi që po ju paraqesim: "Ati u flet bijëve të vet", e vetmja shfaqje e Zotit Atë, e njohur e vërtetë nga Kisha, pas dhjetë vitesh shqyrtimesh të përpikta

Është për t'u shënuar fakti që ATI , në vitin 1932, ja diktoi Mesazhin Nënë Eugjenias në latinisht, gjuhë krejt e panjohur për të.

Në vitin 1981 kemi njohur atë Mesazh dhe në vitin 1982, në 50 vjetorin e kemi botuar në gjuhën italiane.

Nderet e jashzakonshme që kanë rrjedhur nga ai Mesazh, na kanë shtyrë ta përhapim falas, veçanërisht ndër burgje, kazerma, spitale. Kemi bërë botimin në frëngjisht, anglisht, gjermanisht dhe spanjisht; është në përfundim edicioni në rusisht(dhe siç po e shikoni u përgatit dhe botimi në gjuhën shqipe, -Shënim i përkthyesit).

Dhe tani, përpara Mesazhit, ja Dëshmia e Shkëlqesisë së Tij, Monsinior Aleksandër Caillotit, Ileshkëvi i Grenoblit.

Paqe e Mirësi !

Dëshmia e shkëlqesisë së tij Mons. Caillot, ipeshkëv i Grenoblit në vazhdim të raportit të dhënë nga humultimi kanunor, i bërë për nënë Eugjenian

Kanë kaluar dhjetë vite që kur, si Ipeskëv i Grenoblit, nisa hulumtimin mbi çështjen e Nënë Eugjenias. Kam tashmë elemente të mjaftueshme, për t'ja dhënë Kishës dëshminë time si Ipeskëv.

1) Menjëherë del në pah gjatë hulumtimit një e vërtetë plot dritë: ajo e virtyteve të qendrueshme të Nënë Eugjenias.

Që në kohët e para të jetës së saj fetare motra kishte tërhequr vëmendjen e Eproreve për mëshirën, ndëgjësën dhe përvujtërinë e saj. Eproret, të prekura nga karakteri i jashtzakonshëm i fakteve që ishin verifikuar gjatë noviciatit, ishin të mendimit mos ta mbanin në kuvend. Ato hezituan dhe hoqën dorë nga projekti i tyre, duke parë jetën shembullore të Motrës.

Gjatë hulumtimit, Motër Eugjenia dha prova të një durimi të madh e të një butësie të përkryer, duke ju nënshtruar të gjithë analizave mjekësore pa u ankuar, duke ju përgjigjur pyetjeve, shpesh të gjata dhe të lodhshme, të komisioneve teologjike e mjeksore, duke pranuar kundërshtimet dhe provat.

Të gjithë anëtarët kanë lavdëruar mbi të gjitha thjeshtësinë e saj.

Shumë rrethana kanë lejuar edhe të zbulohet se Motra ishte në gjendje të vinte në jetë virtytin në mënyrë heroike, siç dëshmojnë teologët, veçanërisht ndëgjësën ndaj hulumtimit të të nderuarit p. Augusto Valencin në qershor 1934, dhe përvujtërinë në ditën e dhimbshme të 20 dhjetorit 1934.

Për sa i takon detyrës së saj si Eprore Gjenerale, mund të dëshmoj se e kam gjetur shumë të përkushtuar me detyrën, përkushtuar ndaj detyrës së saj,- e cila duhet t'i dukej shumë më

e vështirë, sepse nuk ishte e përgatitur-, por ishte me dashuri të madhe për njerëzit, Kongregacionin dhe Kishën. Ata që jetuan afër saj kanë mbetur të habitur, ashtu si edhe unë vetë, nga forca e saj shpirtërore në vështirësi.

Nuk janë vetëm virtytet që më bënë përshtypje; janë cilësitë që Nëna zbulon në ushtrimin e drejtimit dhe fakti që një motër e mësuar pak arrin të caktohet në funksionin më të lartë të Kongregacionit të saj. Ka në këtë diçka të jashtëzakonshme dhe, nga kjo pikpamje, hulumtimi i bërë nga Vikari im i Përgjithshëm Mons.Guerry në ditën e zgjedhjes është shumë sugjestiv. Përgjigjet e kapitullareve, të gjitha eprore e delegate të misioneve të ndryshme, kanë treguar se, megjithë moshën e re të kandidatës dhe pengesat kanunore që normalisht do të bënin të skartohet emërimi saj, ato zgjidhnin Motër Eugjenian si Eprore Gjenerale, duke u mbështetur në cilësitë e saj të gjykimit, të ekuilibrit, të energjisë dhe vendosmërisë. Realiteti duket se i ka tejkaluar parashikimet që zgjedhëset kishin vënë tek e zgjedhura.

Ajo që më shumë kam vënë re tek n.Eugjenia është mbi të gjitha inteligjenca e saj e ndritur, e gjallë dhe depërtuese. Thashë se përgatitja e saj arsimore ka qenë e pakët, por kjo jashtë vullnetit të saj,sepse sëmundja e gjatë e nënës së saj e kishte detyruar në moshë fare të re të merrej me punët e shtëpisë dhe të mungonte shpesh në shkollë. Pasuan më vonë vitet e vështira të punës në fabrikë si endëse. Megjithë këto mungesa baze, pasojat e të cilave vërehen në mënyrën e të shkruarit dhe në ortografi, Nënë Eugjenia mban konferenca të shumta për bashkësinë e saj. Për t'u shënuar është fakti që ajo vetë ka redaktuar qarkoret për kongregacionin e saj dhe kontratat e përfunduara me bashkitë ose këshillat administrative për institutet shëndetësore të besuara murgeshave të Zojës Sonë të Apostujve. Ka krijuar një direktorat të gjatë.

Sheh gjithmonë qartë e drejtë në çdo situatë, edhe në çështjet

e ndërgjegjes. Direktivat e saj janë të prera, të sakta, veçanërisht praktike. Njeh në veçanti secilën prej 1400 bijave, prirjet dhe virtytet e tyre dhe kështu, në ndarjen e detyrave, arrin të zgjedhë ato që janë më të aftat. Ka një njohje të saktë personale të nevojave, të burimeve të Kongregacionit të saj dhe gjendjen e çdo shtëpije. Ka vizituar të gjitha misionet e saj.

Duam të nënvizojmë dhe shpirtin e saj largpamës. Ajo ka marrë të gjitha masat e nevojshme që çdo institut shëndetësor ose shkollor të ketë motra të diplomuara dhe sa duhet për të jetuar e për t'u zhvilluar. Në fund më duket veçanërisht interesante të shënohet: Nënë Eugjenia duket e pajisur me shpirt vendosmërie, realizëm e vullnet realizues. Në gjashtë vite ka krijuar 67 qendra dhe ka ditur të sjellë përmirësime me të vërtetë të nevojshme në Kongregacionin e saj.

Në se vë në dukje cilësitë e saj të zgjuarsisë, të gjykimit, vullnetit, prirjet e saj në drejtim, është sepse ato më duken të tilla për të përjashtuar përfundimisht hipotezat e formuluar gjatë hulumtimit dhe të rezultuar të pasakta dhe jo me bazë: hipoteza të alucinacionit, spiritizmit, histerizmit, delirit.

Jeta e Nënës është një ripohim i vazhdueshëm e shfaqje e një ekuilibri mendor e të përgjithshëm dhe, edhe për vrojtuesit e ngushtë, ky ekuilibër duket të jetë cilësia mbizotëruese e personalitetit të saj. Hipotezat e tjera të sugjestionimit, të përpunimit, që kishin shtyrë hetuesit të pyesin nëse ishin në praninë e një natyre shumë të përshtypshme, si një pasqyrë me faqe që pasqyron të gjitha ndikimet dhe sugjestionimet, janë përgënjeshtroar njëllor nga realiteti i përditshëm. Nënë Eugjenia, edhe pse e paisur me një natyrë të ndjeshme dhe një temperament emotiv, ka dhënë prova që nuk kishte preferenca për asnjë dhe larg çdo influence, dinte të mbështeste projektet e saj, aktivitetin dhe realizimet e saj sidhe t'u imponohej të tjerëve me mendimet e saja të ndritura. Një tregim i thjeshtë vlen më shumë se çdo shembull tjetër: të nesërmen e zgjedhjes se saj

Eprore Gjenerale ajo duhet të procedonte me zgjedhjen e disa eporeve; e pra nuk ngurroi të zëvendësonte një eprore që sapo kishte votuar për të dhe që, duke zbarkuar në Egjipt, mori vesh lajmin e shkarkimit nga detyra, lajm të dhënë në rrugë ajrore.

2) Mbi objektin e misionit:

Objekti i misionit që do t'i besohej Nënë Eugjenias është i saktë dhe, nga pikpamja doktrinale, më duket i drejtë dhe me vend.

Objekti i përcaktuar mirë: të njihet dhe të nderohet Ati, mbi të gjitha me vendosjen e një feste të veçantë, që i kërkohet Kishës. Hulumtimi ka vendosur që një feste liturgjike për nder të Atit do të zinte mirë vend në një drejtim me të gjithë kultin katolik, në përputhje me traditën e lutjes katolike, që është një ngjitje drejt Atit, përmes Birit, në Shpirtin, si e provojnë lutjet e Meshës dhe mblatimin liturgjik për Atin në Sakrificën e Shenjtë. Nga ana tjetër, megjithëkëtë, është shumë e çuditshme që nuk ekziston asnjë festë e veçantë në nderim të Atit: Trinia është e nderuar si e tillë, Fjala dhe Shpirti i Shenjtë janë nderuar në misionin e tyre e në manifestimet e jashtme; vetëm Ati nuk ka një festë të vetën, që do të tërhiqte vëmendjen e popullit të krishterë për personin e Tij. Si rezulton nga një hulumtim mjaft i shtrirë i bërë tek besimtarë të shumtë të shtresave të ndryshme shoqërore dhe deri tek shumë meshtarë e klerikë, kjo mungesë e një feste liturgjike për nder të Tij, i dedikohet faktit që "Ati nuk është i njohur, nuk e lusin, nuk mendohet për të". Kush e ka udhëhequr kërkimin, zbulon me habi se një numër i madh i të krishterëve largohen nga Ati, sepse shohin tek Ai një gjykatës të tmershëm. Preferojnë t'i drejtohen përvujtërisë së Krishtit e, mjaft, i kërkojnë Jezusit t'i mbrojnë kundër zemërimit të Atit!

Një festë e veçantë do të kishte pra si një efekt të parë të rivendoste rregull në mëshirën e shumë krishterëve dhe t'i

drejtonte tek i hyjnueshmi Shpëtimtar:" Gjithçka që do t'i kërkonte Atit, në emrin Tim...", dhe prap: " Ju pra luteni kështu; Ati ynë...". Në të njëjtën kohë një festë liturgjike për nder të Atit do t'i ndihmonte të ngrinin shikimin drejt Atij që apostulli Shën Jaku quante: "Ati i Dritës, nga i cili vijnë të gjithë të mirat..."Do t'i ndihmonte shpirtërat ta konsideronin mirësinë hyjnore, nderërat e Zotit, Providencën (*provaninë*) e Tij atërore, dhe kjo providencë është pikërisht ajo e Zotit Trini; dhe është për natyrën e Vet hyjnore, e përbashkët në tre Veta, që Zoti shpërndan në botë thesaret që nuk mund të shprehen, të mëshirës së Tij pafund.

Duket pra, në vështrim të parë, që nuk ka asnjë arsye të veçantë për të nderuar Atin në veçanti, megjithëkëtë, nuk është vetë Ati që çoi Birin e Tij në botë? Nëse është tej maset e arsyeshme t'i bëhet një kult Birit dhe Shpirtit, për shfaqjet e tyre të jashtme, nuk do të ishte e drejtë dhe e detyrë të nderohet Zoti Atë, siç kërkojnë parathëniet e Meshës, për të mirat që Ai na ka bërë nga Biri i Tij?

Objekti i vetë kësaj feste të veçantë shfaqet në mënyrë të qartë: të nderohet Ati, duke e falnderuar, të lavdërohet që na ka dhënë Birin e Tij; me një fjalë, ashtu si thuhet saktësisht në mesazh: të nderohet, falenderohet e të lavdërohet , si autor i Shëlbimit...Të nderohet Ai që kaq shumë e ka dashur botën sa t'i japë Birin e Tij të vetëm, që të gjithë njerëzit, të bashkuar në trupin mistik të Krishtit, në këtë Bir, të bëhen bij të Tij. Në çastin në të cilin bota, e turbulluar nga doktrina të laicizmit, ateizmit e të filozofive moderne, nuk njeh më Zotin, Zotin e vërtetë, kjo festë a nuk do të bënte që të njëhej nga shumica Ati i gjallë që Jezusi na ka treguar, Ati i mëshirës dhe i mirësisë?A nuk do të kontribonte të rritej numuri i atyre adhuruesve të Atit "në shpirt e në të vërtetë" që Jezusi ka lajmëruar? Në kohën kur bota, e trawuar nga luftra të përgjakshme, kërkon një themel të qëndrueshëm bashkimi, për afrimin e popujve, kjo festë do të

sillte një dritë të madhe, duke u mësuar njerëzve që ata ,të gjithë, kanë në qiell të njëjtin Atë: Atë që u ka dhuruar atyre Jezusin, drejt të cilit i tërheq, si pjesë e Trupit të Tij Mistik, në bashkim me të njëjtin Shpirt të dashurisë! Në kohën kur shumë shpirtëra, të raskapitur ose të lodhur nga lufta, do të dëshronin të ktheheshin drejt një jete të brendshme e të thellë, a nuk do të ishte kjo festë në gjendje t'i lëvizte "nga brenda", për të adhuruar Atin që është në fshehtësi, e për t'u dhënë në një mblatim prej biri dhe bujarisht Atit, burimi i vetëm i jetës së Trinisë Shenjtë tek ata? Një festë e tillë a nuk do të ruante lëvizjen e bukur te jetës mbinjerëzore që padyshim i merr me vete shpirtërat drejt fëmijërisë shpirtërore dhe drejt jetës si bir me Atin, përmes besimit, të dhënurit pa kushte Vullnesës Hyjnore, shpirti i besimit?

Nga ana tjetër, me dallim nga kjo çështje e festës së veçantë dhe cilido qoftë vendimi i Kishës mbi këtë pikë, është një problem doktrinal që shtrohet. Teologë të ndritur mendojnë se doktrina e raporteve të shpirtit me Trininë duhet të thellohet dhe që ajo mund të jetë, për shpirtërat, një burim drite mbi jetën në bashkim me Atin dhe Birin, për të cilin flet Shën Gjoni, dhe mbi pjesmarrjen në jetën e Jezusit, Biri i Atit, falë një vendosje të përbashkët të Krishtit tek Zemra e Tij e Shenjtë dhe veçanërisht falë dashurisë bimore për Atin.

Çfarëdo gjëje që të ndodhë në këto probleme teologjike, ajo që dua të nënvizoj këtu është ky fakt: një injorante e shkretë në teologji deklaron që ka komunikime hyjnore, që mund të jenë shumë të pasura nga ana doktrinale.

Ndërtimet me hamendje të një vegimtareje, janë të varfëra, shterpe, të palidhura. Përkundrazi, mesazhi që Nënë Eugjenia thotë i është besuar nga Ati sepse është pjellor, i shquar nga një kryqëzim i harmonishëm i dy karaktereve që e bënë më të sigurtë: nga njëra anë ai vendoset në traditën e Kishës, pa një pamje të re që mund ta bënin të dyshimtë, duke qenë se ai

përsëriste shpesh që tashmë është thënë gjithçka, përmes shfaqjes së Krishtit tek Ati i Tij dhe se gjithçka është në Ungjill. Por, nga ana tjetër, ai mesazh bën të qartë që kjo e vërtetë e madhe, mbi njohjen e Atit duhet të mendohet, thellohet e jetohet.

Shpërpjestimi mes dobësisë së mjetit (ai vetë i paaftë të zbulojë një doktrinë të kësaj natyre) dhe thellësia e mesazhit që Motra trasmeton, nuk lënë të shikosh veç një shkak madhor, mbinjerëzor, hyjnor ka ndërhyrë për t'ja besuar këtë Mesazh? Unë nuk shoh si, në mënyrë njerëzore, mund të spjegohet zbulimi, nga ana e Motrës, i një ideje për të cilën teologët hetues kanë parë vetëm pak nga pak origjinalitetin dhe pasurinë pjellore.

Një fakt tjetër më duket njëloj magjepsës: kur motër Eugjenia ka lajmëruar se ka pasur të Shfaqurit e Atit, teologët hetues i janë përgjigjur se të Shfaqurit e Atit janë në vetevete të pamundura, sepse ato nuk kanë ndodhur kurrë në histori. Këtyre vërejtjeve Motra u ka rezistuar, duke deklaruar thjeshtë: "Ati më ka thënë të shkruaj atë që unë shikoja. Ai u kërkon bijëve teologë ta kërkojnë"! Motra nuk ka ndryshuar kurrë dhe asgjë në spjegimet e veta dhe ka theksuar pohimet e veta për shumë muaj. Në Janarin e vitit 1934 teologët zbuluan, tek vetë Shën Toma i Akuit, përgjigjen e vërejtjeve që ata ngrinin.

Përgjigja e Doktorit të Madh, mbi dallimin mes të shfaqurit dhe misionit, ishte e ndritëshme. Ajo e mundi pengesën që paralizonte gjithë hetimin. Përballë teologëve të ditur, injorantja e vogël kishte pasur të drejtë. Si ta spjegosh me arsye njerëzore edhe këtë rast, dritën, urtësinë, vullnetin e Motrës? Një vizionare fallso do të kishte kërkuar t'u përshtatej spjegimeve të teologëve, ndërsa Motra është mbajtur fort, -ja arsye të reja, për të cilat dëshmia e saj na duket e denjë të mbështetet me besim.

Megjithëkëtë, ajo që më duket e denjë për t'u shënuar, është ky qëndrim i vetpërmbytur, përse i takon të mrekullueshmes.

Ndërsa mistiket false, bëjnë të kalojnë në plan të parë, bile nuk shikojnë tjetër veçse gjëra të jashtzakonshme, në rastin e Motrës ata janë vënë në plan të dytë, si gjëra për t'u provuar. Ka tek ajo, përveç të tjerash, një ekuilibër vlerash që të bëjnë përshtypje të mirë.

Për hetimin e teologëve do të them vetëm pak gjëra. Të përndritëshmit p. Alberto e Augusto Valentini janë të njohur si autoritete filozofike dhe teologjike sidhe për njohuritë e tyre në fushën e jetës shpirtërore. Edhe në raste të tjera atyre u është dashur të ndërhyjnë për fakte të tilla, si ky në analizën e tyre. Dinim që këtë do ta bënin me shumë kujdes, ndaj dhe zgjedhja jonë ra mbi ata për këtë çështje.

U jemi mirënjohës për bashkëpunimin që ishte i devotshëm dhe vërtet i përgjegjshëm. Dëshmia e tyre në favor të Motrës për një spjegim mbinjerëzor të të gjitha fakteve, ka më shumë vlerë nga që ata, për shumë kohë, kishin ngurruar, në fillim duke kundërshtuar me mosbesim e pastaj duke hezituuar. U bindën pak nga pak, pasi e kishin vënë Motrën para provash të rënda dhe panë të binin një nga një të gjitha dyshimet e vërejtjet e çdo tipi.

PERFUNDIME

Zemra dhe ndërgjegja ime, megjithë përgjegjësinë e madhe që kam përpara Kishës, më thonë të deklaroj:

Që ndërhyrja mbinjerëzore dhe hyjnore më duket si e vetmja dhe e aftë për t'i dhënë një spjegim logjik dhe të kënaqshëm të të gjitha fakteve së bashku.

Pa gjithshka që e rrethon, ky fakt i qenësishëm, më duket plot fisnikëri, i lartë dhe vepër mbinatyrore.

Një rregulltare e përvujtë i ka thirrur shpirtërat drejt kultit të vërtetë, atë të Atit, njëlloj sikur Jezusi e ka mësuar dhe sikur Kisha e ka fiksuar në liturgjinë e saj. Nuk ka në të asnjë alarm, asgjë, veçse diçka shumë e thjeshtë dhe në përputhje me doktrinën e patundur.

Faktet e mrekullueshme që e shoqërojnë këtë Mesazh, do të mund të ndaheshin nga ajo ngjarje qëndrore dhe ajo do të ruante të gjithë vlerën e vet. Kisha ka për të thënë nëse ideja e festës së veçantë mund të pranohet, pavarësisht nga fakti i veçantë i lidhur me Motrën, dhe për arsye doktrimore.

Unë besoj që prova e madhe e vërtetësisë së misionit të Motrës na është dhënë nga mënyra me të cilën ajo praktikon në jetën reale doktrinën e bukur që ajo do të vinte të na kujtonte. E quaj të dobishme ta lëmë të vazhdojë veprën e saj. Besoj që aty është gishti i Zotit pas dhjetë vitesh kërkime, reflektimi dhe lutjesh, bekoj Zotin që ka denjuar të zgjedhë dioçezin tim.

† ALEKSANDRE CAILLOT

Ipeshkëv i Grenoblit
në kohën kur është dhënë Mesazhi

MESAZHI I ATIT

Fashikulli i parë

Mesazhi i Atit

Fashikulli i parë

1 Korrik 1933

**Festa e Gjakut të çmueshëm
të Zotit tonë Jezu Krisht**

Ja më në fund dita gjithmonë e lume e premtimit të Atit Qiellor.

Sot përfundojnë ditët e gjata të përgatitjes dhe ndjehem pranë, shumë pranë ardhjes së Atit tim, e Atit të të gjithë njerëzve.

*Disa minuta lutje dhe, pastaj, të gjitha gëzime shpirtërore!
Isha pushtuar nga një etje që Ta shoh e Ta dëgjoj.*

Zemra ime e djegur në dashuri hapej me një besim kaq të madh, sa të më bënte të vërtetoj që deri atëherë nuk kisha pasur kaq besim me asnjë.

Mendimi i Atit tim më hidhte si në një hare pa fre.

Më në fund fillojnë të dëgjohen këngë. Engjuj vijnë e më lajmërojnë këtë ardhje të lumtur! Këngët e tyre ishin kaq të bukura, sa që vendosa t'i shkruaja sa më parë që të mundja.

Kjo harmoni pushoi një çast dhe ja vargu i të zgjedhurve, i engjujve dhe i serafinëve, me Zotin Krijues e Atë për ne.

E rraskapitur, me fytyrën për tokë, e fundosur në hiçin tim, recitova Manjifikat. Menjëherë Ati më tha të ulesha pranë Tij, për të shkruar atë që ka vendosur t'u thotë njerëzve.

I gjithë vargu i shoqëruesve u zhduk. Vetëm Ati mbeti me mua dhe, para se të ulej, me tha:

“Ta kam thënë dhe po ta përsëris: Nuk mundem më t'jua dhuroj edhe një herë tjetër Birin Tim të Dashur, për të provuar dashurinë time për njerëzit! Tani, sepse i dua dhe që ata të njohin këtë dashuri, po vij në mes tyre, duke marrë shëmbëlltyrën e tyre, varfërinë e tyre.

Shiko. Unë heq kurorën Time dhe gjithë lavdinë Time, për të marrë qëndrimin e një njeriu të zakonshëm!”

Pasi mori qëndrimin e një njeriu të zakonshëm, duke vendosur kurorën dhe lavdinë në këmbët e Tij, mori globin pranë zemrës së Vet, duke e mbajtur në dorën e majtë, pastaj u ul pranë meje. Mbi ardhjen e Tij, mbi qëndrimin që denjoi të merrte dhe mbi Dashurinë e Tij, nuk mund të them veç disa fjalë. Në injorancën time nuk gjej fjalë për të shprehur atë që Ai më bëri të kuptoj.

“Paqe dhe shpresë,-tha,-kësaj shtëpie dhe botës mbarë! Fuqia Ime, Dashuria Ime dhe Shpirti Im i Shenjtë le të prekë zemrat e njerëzve, me qëllim që i gjithë njerëzimi të sillet nga rruga e shpëtimit dhe t'i afrohet Atit të tij, që e kërkon për ta dashur e për ta shpëtuar!

Mëkëmbësi im, Papa Pio i XI të kuptojë që këto janë vite shpëtimi dhe bekimi. Që nuk duhet lënë t'i shpëtojë rasti për të tërhequr vëmendjen e bijëve mbi Atin, që vjen për t'i bërë mirë në këtë jetë dhe për të përgatitur për ta lumturinë e amshuar.

Kam zgjedhur këtë ditë për të filluar veprën time mes njerëzve, sepse është Festa e Gjakut të Çmueshëm të Birit Tim Jezus. Kam për qëllim të ngjyros në këtë Gjak veprën që jam duke nisur, që ajo të sjellë fryte të mëdha për mbarë njerëzimin .

Ja qëllimi i vërtetë i ardhjes sime:

1) Vij për të shpallur botërisht ndruajten e tepruar që krijesat e Mia kanë për Mua dhe për t'i bërë ata të kuptojnë që gëzimi Im qëndron në se njihem dhe duhem nga bijët e Mi, dmth nga gjithë njerëzimi i tanishëm dhe i ardhshëm.

2) Vij për t'u sjellë shpresën njerëzve dhe kombeve atyre që e kanë humbur prej shumë kohësh. Kjo shpresë do t'i bëjë të jetojnë në Paqe dhe siguri, duke punuar për Shpëtimin e tyre.

3) Vij për t'u bërë i njohur kështu si jam. Që besimi i njerëzve të shtohet, njëkohësisht me dashurinë e tyre për Mua, Atin e tyre, që nuk ka veç një preokupim, atë që të kujdeset për të gjithë njerëzit dhe t'i dojë si bijët e tij.

Piktori kënaqet duke soditur kuadrin e punuar nga ai vetë; kështu Unë kënaqem, gëzohem, duke ardhur mes njerëzve, - kryevepra të Krijimit Tim!

Koha nuk pret; do të doja që njeriu ta dijë sa më parë që e dua dhe që ndjej lumturinë më të madhe duke ndenjtur e folur me të, si një Atë me birin e vet.

Jam Përjetësia e, kur jetoja vetëm, kisha menduar prej kohësh të përdorja të gjithë fuqinë Time për të krijuar qenie sipas shembëlltyrës sime. Por duhej më parë krijimi i materjalit në mënyrë që këto qenie të mund të gjenin mbështetjen e tyre: atëherë u krijua bota. E mbusha me gjithshka që mendoja se ishte e nevojshme për njerëzit: ajrin, diellin e shiun sidhe shumë gjëra të tjera që dija të nevojshme për jetën e tyre.

Në fund u krijua njeriu. U kënaqa me veprën time. Njeriu bëri mëkatin, por pikërisht atëherë u shfaq mirësia ime e pafund. Për të jetuar mes njerëzve të krijuar, zgjodha në Testamentin e vjetër, profetë të cilëve u trasmetova dëshirat e Mia, vuajtjet e Mia dhe gëzimet e Mia, që t'ja trasmetonin të gjithëve.

Sa më shumë që rritej e keqja, aq më shumë Mirësia Ime më nxiste t'u komunikoj shpirtërave të drejtë që të përçojnë urdhërat e Mia atyre që shkaktonin shirrregullime. Kështu nganjëherë më është dashur të përdor rreptësinë për t'i rimarrë, jo për t'i ndëshkuar-sepse kjo gjë do t'u kishte bërë veç dëm, por për t'i larguar nga vesi dhe për t'i drejtuar nga Ati e Krijuesi i tyre, që e kishin harruar dhe treguar mosmirënjohjen e tyre. Më vonë e keqja përmbysi kaq shumë zemrat e njerëzve sa që u detyrova të çoj fatkeqësi në botë që njeriu të patrohej shpirtërisht përmes vuajtjes, shkatërrimit të pasurive të tij, deri tek humbja e jetës:

që përmbytja, shkatërrimi i Sodomës, i Gomorrës, luftat e njeriut kundër njeriut, etj.

Kam dashur gjithnjë të qëndroj në këtë botë mes njerëzve. Kështu, gjatë përmbytjes, isha afër Noes, i vetmi njeri i drejtë atëherë. Edhe ndër të tjera fatkeqësi, gjeta gjithnjë një të drejtë pranë të cilit banova, e, përmes tij, banova mes njerëzve të asaj kohe dhe në të gjitha kohërat ndodhi kështu.

Bota është pastruar shpesh nga korrupsioni falë Mirësisë Sime të pafund për njerëzimin. Atëherë vazhdoja të zgjidhnja disa shpirtëra në të cilat gëzohesha, duke mundur kështu, përmes tyre, të gëzohesha me krijesat e Mia, njerëzit.

I kisha premtuar botës Shpëtimtarin. Çfarë nuk kam bërë për të përgatitur ardhjen e Tij, duke u paraqitur në figurat që e paraqisnin që prej mijëra e mijëra vitesh përpara ardhjes së Tij.

Kush është ky Shpëtimtar? Nga vjen? Çfarë do të bëjë mbi tokë? Në emër të kujt vjen?

Shpëtimtari është Zoti.

- Kush është Zoti?

Zoti është Ati, Biri e Shpirti i Shenjtë.

- Nga vjen ose më mirë: Kush i ka thënë të vijë mes njerëzve?

- Jam Unë, Ati i tij, Zoti.

- Kë do të përfaqësojë mbi tokë?

- Atin e Tij: Zotin-

Çfarë do të bëjë në tokë?

- Do të bëjë që të njohin dhe të duan Atin :Zot

A nuk ka thënë:

“Nuk e dini që është e nevojshme të merrem me çështjet e Atit tim?”-Nesciebatis quia in his quae Patris Mei sunt oportet Me esse?” (Lc 2, 49).

“Kam ardhur vetëm për të bërë vullnetin e Atit Tim”.

“Gjithshka që do t’i kërkon Atit Tim, në Emrin Tim, do t’jua japë”.

“Do ta lusni kështu: Ati ynë që je në qiell...”, dhe tjetërkund, meqë ka ardhur për të lavdëruar Atin dhe për ta bërë të njohur njerëzve, thotë:

"Kush më sheh mua, ka parë Atin Tim."

"Unë jam në Atin dhe Ati është në mua."

"Asnjë nuk vjen te Ati veç përmes Meje,"-"Nemo venit ad Patrem nisi per Me"(Gv14, 6).

"Kushdo që është me mua është edhe me Atin Tim."etj.etj.

Shikoni, o njerëz, që nga gjithë përjetësia nuk kam veç një dëshirë, atë që të njihem nga njerëzit e të duhem prej tyre, duke dëshiruar të rri pa ndërprerje pranë tyre.

Doni një provë të vërtetuar të kësaj dëshire që shpreha tani?

Kam urdhëruar Mojsiun të ndërtojë tabërnakullin dhe arkën e besëlidhjes, vetëm se kisha dëshirën e zjarrtë të vija e të banoja si një Atë, si vëlla, si mik i besueshëm, me Krijesat e mia, njerëzit. Megjithë këtë më kanë harruar, fyer me faje të panumërta. Megjithë këtë, që të kujtoheshin për Zotin e për dëshirën e vetme që Ai ka t’i shpëtojë, i dhashë urdhërimet e Mia Mojsiut, që duke qenë të detyruar t’u përmbahen, të mund të kujtoheshin për Atin pafundësisht të mirë, gjithë piksynim ndaj shpëtimit të tyre të tanishëm dhe të përjetshëm.

Gjithshka ra në harresë dhe njerëzit janë mbytur në gabim e në ndruajtje, duke e konsideruar të lodhshëm respektimin e dhjetë urdhërimeve sikur ja dhashë Mojsiut. U bënë ligje të tjera në përshtatje me veset e tyre, për t’i rrespektuar më lehtë. Pak, nga pak, nga frika e madhe që kishin për Mua, më kanë harruar gjithnjë e më shumë dhe më kanë mbushur me fyerje të rënda.

E pra Dashuria Ime për këto njerëz, bijët e Mi, nuk është ndalur aspak. Kur konstatova mirë që as patriarkët, as profetët nuk mundën të më bëjnë të njihem e të duhem nga njerëzit, vendosa të vij Unë vetë.

Po si të bëja që të ndodhesha në mes njerëzve? Nuk kishte mjet tjetër veç që të shkoja Unë vetë, në vetën e dytë time të Hyjnueshme.

Njerëzit do të më njohin? Do të më dëgjojnë?

Për mua asgjë nuk ishte e fshehtë për të ardhmen; këtyre dy pyetjeve u përgjigjesha Unë vetë: Nuk do të përfillin qenien Time, edhe pse ishin pranë meje. Tek Biri Im do të Më keqtrajtojnë, megjithë të mirat që do të bëj për ta. Tek Biri Im do të Më shpifin, do të më kryqëzojnë për të Më bërë të vdes".

Do të ndalem nga kjo? Jo, Dashuria Ime është shumë e madhe për bijët e Mi, njerëzit.

Nuk jam ndalur atje: mund ta dini mirë që ju kam dashur, si i thonë fjalës, më shumë se Birin Tim të dashur, ose më mirë ende, më shumë se Vetën Time.

Kjo që ju them është kaq e vërtetë saqë në qoftë se do të mjaftonte një prej krijesave të Mia për të shlyer mëkatet e njerëzve të tjerë, përmes një jete dhe një vdekje e barabartë me atë të Birit Tim, do të kisha hezituuar. Përse? Sepse do të kisha tradhëtuar Dashurinë Time, duke bërë të vuajë një krijesë tjetër që dua, në vend që të vuaj Unë vetë, në Birin Tim. Nuk do të kisha dashur kurrë t’i bëj të vuajnë bijët e mi.

Ja pra shkurtimisht tregimi për Dashurinë Time deri tek ardhja ime, përmes birit Tim, në mes të njerëzve.

Pjesa më e madhe e njerëzve i njeh të gjitha këto ngjarje, por nuk njeh më të qenësishmen: që ka qenë Dashuria që ka udhëhequr gjithshka.

Po, është dashuria, ja ajo që dua t’ju vë në dukje.

Tani kjo dashuri është harruar. Dua t’jua kujtoj që të mësoni të Më njihni, ashtu si jam. Në mënyrë që të mos jeni të ndrojtur si skllever, ndaj një Ati që ju do deri në këtë pikë. Shikoni, në këtë tregim ne nuk jemi veç në ditën e parë të shekullit të parë e dëshiroj t’ju drejtoj deri në ditët tona: në shekullin e 20-të.

Oh, si është harruar Dashuria Ime ndaj njerëzve! E pra unë ju

dua kaq butësisht! Tek Biri Im, pra në veten e Birit Tim të bërë Njeri, çfarë nuk kam bërë! Zoti në këtë botë është errësuar, zvogëluar, poshtëruar. Unë bëja me Birin tim Jezus një jetë privimesh, pune. Merrnja lutjet e Tij që njeriu të kishte një rrugë të shkelur, për të ecur gjithnjë në drejtësi, me qëllim që të arrijë i sigurtë deri te Unë!

Natyrisht, di të kuptoj mirë dobësitë e Bijëve të Mi! Për këtë i kam kërkuar Birit Tim t'u dhurojë mjete për t'u ngritur nga ku kanë rënë. Këto mjete do t'i ndihmojnë të pastrohen nga mëkati i tyre, me qëllim që të jenë bijët e Dashurisë sime. Janë kryesisht shtatë Sakramendet dhe, mbi të gjitha, mjeti i madh për t'ju shpëtuar, me gjithë rëniet tuaja, është Kryqi, është Gjaku i birit tim që në çdo çast që derdhet mbi ju, mjaft që ju ta dëshironi, si me sakramendin e Pendimit, si me Flinë e Meshës së Shenjtë

Bijët e Mi të dashur, tashmë që prej njëzet shekujsh ju mbushi më këto të mira me nderëra të veçanta dhe rezultati është shumë i mjerë!

Sa krijesa të Mia, të bërë bij të Dashurisë sime përmes Birit Tim, janë hedhur shumë shpejt në greminën e përjetëshme! Në të vërtetë, nuk kanë njohur Mirësinë Time të pafund. Unë ju dua juve kaq shumë!

Të paktën ju, që dini që vij Unë vetë për t'ju folur, për t'ju bërë të njihni Dashurinë Time, kini mëshirë për veten tuaj, mos u hidhni në humnerë. Jam Ati juaj!

A do të ishte e mundur që, pasi të Më keni quajtur Atin tuaj dhe të keni dëshmuar dashurinë tuaj, të gjeni tek Unë një zemër kaq të fortë e kaq të pandjeshme që ju lë të humbni? Jo, jo, mos e besoni! Unë jam Ati më i mirë! Njoh dobësinë e krijesave të mia! Ejani, e jani tek Unë me mirëbesim e dashuri! Dhe unë do t'ju fal pas pendimit tuaj. Edhe në se mëkatet tuaja janë të nevertishme si balta, besimi juaj dhe dashuria juaj do të Më bëjnë t'i harroj, kështu nuk do të gjykoheni! Unë jam i drejtë,

është e vërtetë, por dashuria i paguan të gjitha!

Dëgjoni, bijët e Mi, po ju jap një shembull që të keni sigurinë e Dashurisë Sime. Për Mua, mëkatet tuaja janë si hekuri, aktet e dashurisë si ari. Edhe nëse më dorëzoni një mijë kilogram hekur, nuk do të ishte aq sa të më jepnit dhjetë kilogram ar. Kjo do të thotë se me pak dashuri shpërblehen shqetësime të pafundme.

Ja pra një shembëlltyrë e zbehtë e gjykimit Tim mbi bijët e Mi, njerëzit, të gjithë pa përjashtim.

Duhet të vini pra deri tek Unë. Jam kaq pranë jush! Duhet pra të Më doni e të Më nderoni me qëllim që të mos gjykoheni ose shumë-shumë të gjykoheni me Dashuri pafundsisht të mëshirshme. Mos dyshoni! Nëse zemra ime nuk do të ishte kështu, do të kisha shfarosur botën çdo herë që ka bërë mëkat! Ndërsa ju jeni dëshmitarë që në çdo rast shfaqet mbrojtja ime përmes nderërash dhe të mirash. Nga kjo mund të arrini në përfundimin se është një Atë mbi të gjithë etërit, që ju do dhe që nuk do të pushojë kurrë së dashuri, në qoftë se do ta duani.

Unë vij mes jush përmes dy rrugëve: Kryqit dhe Kungimit!

Kryqi është rruga Ime për të zbritur mes bijve të Mi, sepse përmes tij ju kam bërë të shëlboheni nga Biri Im. Dhe, për ju, Kryqi është rruga për t'u ngjitur tek Biri im e nga Biri Im deri tek Unë. Pa Atë nuk mund të vini kurrë, sepse njeriu, me mëkatin, ka marrë mbi vete ndëshkimin e ndarjes nga Zoti.

Në Kungim unë banoj mes jush si një baba në familjen e vet. Kam dashur që Biri Im të krijonte Kungimin për të bërë çdo tabërnakull vendin e Ndereve të Mia, të Pasurive të Mia dhe të Dashurisë Sime, për t'ja dhënë njerëzve, bijëve të Mi.

Përmes këtyre dy rrugëve bëj të rrjedhë pandërprerje Fuqinë Time dhe Mëshirën Time të pafund.

Tani që ju kam treguar se Biri Im Jezus Më përfaqëson mes njerëzve dhe përmes Tij Unë banoj pa ndërprerje mes tyre, dua

t'ju provoj që vij mes jush edhe përmes Shpirtit Tim të Shenjtë.

Vepra e kësaj vete të tretë e Hyjnisë Sime kryhet pa zhurmë dhe shpesh njeriu nuk kujtohet. Por për mua është një mjet i përshtatshëm për të qëndruar jo vetëm në tabërnakull, por edhe në shpirtin e të gjithë atyre që janë gati për të fituar hiret, për të ndenjtur në fronin Tim, e për të jetuar mes tyre si Atë i vërtetë që do, mbron e mbështet birin e vet. Asnjë nuk mund të kuptojë gëzimin që ndjej kur jam vetëm për vetëm me një shpirt. Askush nuk ka kuptuar ende dëshirat e pafundme të Zemrës Sime prej Zoti Atë, që të njihet, të duhet e të nderohet nga të gjithë njerëzit, të drejtit e mëkatarët. Për këtë janë këto tre shenja mirënjohje që dëshiroj të marr nga njeriu që Unë të jem gjithnjë i mëshirëshëm e i mirë, edhe për mëkatarët e mëdhenj.

Çfarë nuk kam bërë për popullin Tim, nga Adami deri tek Jozefi, babai adoptiv i Jezusit, dhe nga Jozefi deri në këtë ditë, në mënyrë që njeriu të mund të më bëjë adhurim të veçantë që më takon si Atë, Krijues e Shpëtimtar! Megjithë këtë ky adhurim i veçantë, që kaq shumë e kam dëshiruar, nuk Më është dhënë ende.

Në librin e Daljes lexoni që duhet nderuar Zoti me një adhurim të veçantë. Mbi të gjitha, përmbajnë këtë mësim Psalmet e Davidit . Në urdhërimet që i kam dhënë Unë vetë Mojsiut, kam vënë në vend të parë: "Do të adhurosh dhe do të duash plotësisht një Zot të vetëm".

E mirë, të duash dhe të nderosh dikë, janë dy gjëra që shkojnë së bashku. Meqë ju kam mbushur me shumë nderëra, dua të jem pra i nderuar nga ju në mënyrë të veçantë.

Duke ju dhënë jetën, kam dashur t'ju krijoj sipas shembëlltyrës sime! Zemra juaj është pra e ndjeshme si e Imja, e Imja si e juaja!

Çfarë nuk do të bënit po qe se një prej fqinjëve tuaj do t'ju bënte një nder të vogël për t'ja bërë qefin! Edhe njeriu më i pandjeshëm do të ruante për këtë person një mirënjohje të

paharruar. Çdo njeri do të kërkonte t'i bënte më shumë qefjin për t'ja shpërblyer shërbimin e kryer. E mirë, Unë do të jem shumë më tepër mirënjohës drejt jush, duke ju siguruar jetë të amshueshme, nëse ju do të Më bëni një favor të vogël duke Më nderuar si e kërkoj.

E pranoj që më nderoni tek Biri Im dhe ka nga ata që dijnë ta çojnë të gjithë këtë, nga Biri im tek Unë, por është një numër mjaft i vogël! Megjithatë mos besoni se, duke nderuar Birin Tim, nuk më nderoni. Natyrisht që po, Më nderoni pasi Unë qendroj tek Biri Im! Pra gjithshka që është lavdi për Atë është edhe për Mua.

Por Unë dua që të shoh njeriun të nderojë Atin e tij dhe Krijuesin e tij me një adhurim të veçantë. Sa më shumë që të Më adhuroni Mua, aq më shumë do të nderoni Birin Tim, pasi, sipas vullnetit Tim, Ai është bërë Fjala e Mishëruar dhe ka ardhur mes jush për t'ju bërë të njihni Atë që e ka dërguar.

Nëse do të Më njihni, do të Më duani dhe do ta duani edhe Birin Tim të dashur më shumë se e doni tani. Shihni sa krijesa të Mia, të bërë bijët e Mi përmes misterit të Shëlbimit, nuk janë në rrugën që kam vendosur me Birit Tim për të gjithë njerëzit. Shihni sa të tjerë, e ju e dini, nuk njohin ende këtë rrugë, dhe sa krijesa të dala nga duart e Mia, për të cilat Unë e di që ekzistojnë, ndërsa ju nuk i njihni, nuk njohin as dorën që i ka krijuar.

Oh, sa do të doja t'ju bëj të njohur se çfarë Ati i gjithëpushtetshëm jam për ju dhe do të isha edhe për ata përmes mirësive të Mia! Do të doja t'u bëj atyre që të kalojnë një jetë më të ëmbël përmes ligjeve të Mia. Do të doja që të shkonit tek ata në Emrin Tim e t'u flisni atyre për Mua. Po, thuajuni atyre që kanë një Atë që, pasi i ka krijuar, do t'u japë atyre thesaret që ka. Mbi të gjitha u thoni atyre që i mendoj, i dua e dëshiroj t'u jap atyre lumturinë e përjetëshme.

Ah! Ju premtoj: njerëzit do të ktheheshin tek besimi më shpejt.

Besoni që nëse do të kishit filluar që nga Kisha primitive të Më nderonit ë të Më bënit të nderohesha me një nderim te veçantë, pas njëzet shekujsh do të kishin mbetur pak njerëz që jetojnë me idhuj, si paganë dhe në shumë sekte fallso e të kqija, në të cilat njeriu vrapon me sy mbyllur të hidhet në greminën e zjarrit të përjetshëm. Shikoni pra sa punë mbetet për të bërë.

Koha Ime erdhi! Duhet që Unë të jem i njohur, i dashur dhe i nderuar nga njerëzit, sepse pasi i kam krijuar Unë, dua të jem Ati tyre, pastaj Shpëtimtari dhe në fund objekt i gëzimeve të tyre të përjetëshme.

Deri tani ju kam folur për gjëra që tashmë i dinit, kam dashur t'ju kujtoj që të jeni gjithnjë e më të bindur që jam një Atë shumë i mirë e jo i tmershëm, ashtu si kujtoni ju, dhe: që jam Ati i të gjithë njerëzve që jetojnë e i atyre që do të krijoj deri në fundin e botës.

Ta dini edhe që dua të jem i njohur, i dashur dhe mbi të gjitha i nderuar. Që të gjithë njohin mirësitë e Mia të pafundme për të gjithë e mbi të gjithë për mëkatarët, të sëmurët, për ata që janë duke vdekur e të gjithë ata që vuajnë. Le ta dinë që kam veç një dëshirë: t'i dua të gjithë, t'u dhuroj atyre horet e mia, t'i fal kur pendohen e mbi të gjitha jo t'i gjykoj me drejtësinë time, por me mëshirën Time, në mënyrë që të gjithë të shpëtohen dhe të hyjnë në numrin e të zgjedhurve të Mi.

Për të përfunduar këtë parashtrim të shkurtër, ju bëj një premtim, efekti i të cilit do të jetë i përjetshëm, ja: Më thërrisni me emrin e Atit, me besim dhe dashuri, dhe do të fitoni gjithshka nga ky Atë, me Dashuri e Dhembshuri.

Qe biri Im, ati yt shpirtëror, të dijë të merret me Lavdinë Time e të vejë frazë pas fraze atë që të kam bërë të shkruash dhe atë që do të të bëj të shkruash, në mënyrë që njerëzit ta gjejnë të thjeshtë dhe të pëlqyeshëm për lexim këtë parashtrim që dëshroj që ata të dinë, pa shtuar asgjë.

Çdo ditë nga pak do të flas për dëshirat e Mia për njerëzit, për

gëzimet e mia, për vuajtjet e mia dhe, mbi të gjitha, do t'u tregoj njerëzve mirësitë e Mia të pafund dhe Butësinë e Dashurisë Sime të dhembshur.

Do të doja edhe që Eproret e tua të lejonin të merreshe në çastet e tua të lira në biseda me Mua dhe që ti për një gjysëm ore në ditë të më ngushllosh ë të më duash, e të arrish kështu që zemrat e njerëzve, bijëve të Mi, të jenë të gatshme të punojnë për të shtrirë këtë adhurim, për formën e të cilit jua tregova tani, në mënyrë që të arrini një një mirëbesim të madh drejt këtij Ati që dëshiron të jetë i dashur nga bijët e Tij.

Që kjo vepër që dua të bëj në mes njerëzve të mund të shtrihet në gjirin e të gjithë kombeve sa më shpejt që të jetë e mundur, por pa bërë asnjë gabim nga ana e atyre që do të jenë të ngrakuar ta përhapin, të kërkoj të kalosh ditët e tua në një përqendrim të madh shpirtëror. Do të jesh e lumtur të flasësh sadopak me krijesat dhe me zemrën tënde, në fshehtësi, do të flasësh edhe me Mua dhe do të Më dëgjosh, kur të jesh në mes tyre.

Ja, nga ana tjetër, ajo që dua që ti të bësh: kur nganjëherë do të të flas për ty, do t'i shkruash këto biseda në një ditar të vogël të veçantë. Por me këtë unë dua t'u flas njerëzve: Unë jetoj me njerëzit në një intimitet më të madh se nëna me fëmijët e vet. Që me krijimin e njeriut, nuk kam pushuar as dhe një çast të jetoj pranë tij; si Krijues dhe Atë i njeriut ndjej nevojën ta dua. Jo sepse unë ja kam nevojën, por se Dashuria Ime si Atë Krijues, më bën të ndjej nevojën që ta dua njeriun. Jetoj pra afër njeriut, e ndjek gjithkund, e ndihmoj në të gjitha, lutem për të gjitha.

Shoh nevojat e tij, mundin e tij, të gjithë dëshirat e tij dhe lumturia Ime më e madhe është ta ndihmoj e ta shpëtoj.

Njerëzit kujtojnë se Unë jam një Zot i tmerrshëm që çoj gjithë njerëzimin në ferr. Çfarë e papriture në fundin e kohërave kur do të shohin shumë shpirtëra që kujtonin të humbur, duke

gëzuar lumturinë e përjetëshme në mes të të zgjedhurve! Do të doja që të gjithë krijesat e mia të kishin besimin se është një Atë që rri zgjuar për ta e që do të donte t'i bënte ata të parashijonin, edhe këtu në tokë, lumturinë e përjetëshme.

Një nënë nuk harron kurrë krijesën e vogël që ka nxjerrë në dritë. Nuk është edhe më e bukur nga ana Ime që kujtohem për të gjitha krijesat që kam nxjerrë në botë?

Tani nëse nëna do këtë foshnje që Unë ja kam dhuruar, Unë e dua më shumë se ajo, sepse Unë e kam krijuar. Kur ndodh ndonjëherë që një nënë do më pak fëmijën e vet për shkak të një të mete që mund të ketë, Unë, përkundrazi, e dua akoma më shumë. Ajo mund që edhe ta harrojë o ta kujtojë rallë, sidomos kur mosha e tij ja ka larguar vëmendjen. Unë nuk do ta harroj kurrë. Unë e dua gjithnjë, dhe, edhe nëse nuk kujtohet më për Mua, Atin e tij dhe Krijuesin e tij, Unë kujtohem për të dhe e dua përsëri.

Jua thashë dhe më parë që dua t'ju jap, edhe këtu në tokë, lumturinë e përjetëshme, por ju nuk e keni kuptuar ende këtë fjalë, kuptimi i së cilës është ky: Nëse do të Më doni dhe nëse Më kërkonit me besim me këtë emër të ëmbël të Atit, ju do filloni të njihni, edhe këtu në tokë, dashurinë dhe besimin që do ta bëjnë lumturinë tuaj të përjetëshme dhe që do ta këndonin në qiell së bashku me të zgjedhurit. Nuk është kjo një lumturi e parakohëshme e qiellit që do të zgjasë në përjetësi?

Unë dëshiroj pra që njeriu të kujtohet shpesh që Unë jam atje ku është dhe ai. Që nuk mund të jetojë në se Unë nuk do të isha me të, i gjallë si ai. Megjithë mosbesimin e tij, Unë nuk pushoj së qenuri pranë tij.

Ah! Sa dëshiroj të shoh të realizuar projektin që dua t'ju komunikoj e që është ky: deri më sot, njeriu nuk ka menduar fare t'i japë Atit të tij, këtë kënaqësi, që po them tani:

Dua të shoh të vendosur një mirëbesim të madh mes njeriut dhe Atit të tij në qiell, një shpirt të vërtetë familjariteti e të

brishtë njëkohësisht, për të mos abuzuar nga mirësia Ime e madhe.

Njoh nevojat tuaja, dëshirat tuaja dhe gjithshka që është brenda jush. Por sa do të isha i lumtur dhe mirënjohës, sikur t'ju shihnja të vinit tek Unë për të m'i besuar nevojat tuaja, si një bir krejtësisht i besueshëm bën me babain e vet. Si mund t'ju refuzoj çfarëdo gjëje, e vogël apo e madhe qoftë, nëse do të Ma kërkonit? Edhe pse nuk më shihni, a nuk Më ndjeni krejt afër jush ndër ngjarjet që ndodhin tek ju ose përreth jush ?

Sa shumë merita do të keni një ditë, në se keni besuar tek Unë, pa më parë!

Edhe tani që jam këtu, vetë në mes të gjithë juve, që ju flas, duke ju përsëritur, në të gjitha format, që ju dua dhe që dua të jem i njohur, dashur dhe nderuar me një nderim të veçantë, ju nuk Më shikoni, me përjashtim të një personi, të cilës i kam dhënë këtë mesazh! Një e vetme në të gjithë njerëzimin! Megjithatë ja që ju flas dhe përmes saj Unë ju flas dhe ju shikoj të gjithëve dhe secilin e dua sikur të Më shihnit!

Dëshiroj pra që njerëzit të mund të Më njohin dhe dëgjojnë që jam pranë secilit prej tyre. Kujtohuni, o njerëz, që dua të jem shpresa e njerëzimit. A nuk jam? Nëse nuk do të isha shpresë për njeriun, ai do të ishte i humbur. Por është e nevojshme që Unë të njihem si i tillë, që Paqja, Besimi dhe Dashuria të hyjnë në zemrat e çdo njeriu e të arrijnë t'i vënë në marrëdhënie me Atin e tyre të qiellit dhe të tokës!

Nuk besoj që ju të kujtoni se unë jam ai plak i tmershëm që njerëzit e paraqesin në pikturat dhe librat e tyre! Jo, jo, Unë nuk jam as më i ri e as më i vjetër se Biri Im dhe Shpirti Im i Shenjtë. Për këtë dua që të gjithë, nga fëmija tek i moshuari, të më quanin me emrin familjar të Atit e të mikut, mbasi jam gjithnjë me ju. Bëhem i njëjtë me ju, për t'ju bërë të njëjtë me Mua. Sa i madh do të ishte gëzimi Im duke parë prindërit që mësojnë fëmijët e tyre të Më quajnë shpesh me emrin e Atit

sikur jam në të vërtetë! Sa do të dëshroja të shikoja të rrënjosnja në këto zemra të reja një besim, një dashuri gjithë prindërore drejt Meje! Unë kam bërë gjithshka për ju: nuk do ta bëni këtë për Mua?

Dua të vendosem në çdo familje si në banesën Time, me qëllim që çdonjeri të mund të thotë me siguri: "Kemi një Atë që është pafundësisht i mirë, jashtzakonisht i pasur dhe gjerësiht i mëshirshëm. Mendon për ne dhe është afër nesh, na shikon, vetë Ai na mban, dhe do të na japë gjithshka na mungon nëse ia kërkojmë. Të gjithë pasuritë e Tij janë edhe të tonat, ne do të kemi gjithshka që na duhet". Unë jam këtu pikërisht që të më kërkoni atë për të cilën keni nevojë:" Kërkoni dhe do të keni". Në mirësinë time Atërore ju jap të gjitha, me kusht që të gjithë të dijnë të Më kosiderojnë si një Atë i vërtetë i gjallë në mes të mijëve, si në të vërtetë Unë jam.

Dëshiroj edhe, që çdo familje të ekspozojë në mënyrë që të shihet nga të gjithë, pamjen time që më vonë do t'ja bëj të njohur "bijëzës" sime. Dëshiroj kështu në mënyrë që çdo familje të vihet nën mbrojtjen Time shumë të veçantë, në mënyrë që të më nderojnë më lehtë. Aty, çdo ditë, familja do të Më bëjë pjesmarrës të nevojave, punëve, halleve, vuajtjeve dhe dëshirave të saja, si edhe të gëzimeve të saj, sepse një Atë duhet të dijë gjithshka që u takon bijëve të vet. Unë i di, natyrisht, pasi jam aty, por më pëlqen shumë thjeshtësia. Di t'u përshtatem kushteve tuaja. Bëhem i vogël me të vegjlit, bëhem i rritur me njerëzit e rritur, me të moçmit bëhem i barabartë me ta në mënyrë që të gjithë të më kuptojnë atë që dua t'u them për shenjtërimin e tyre dhe për lavdinë time.

A nuk e keni provën e kësaj që po ju them tek Biri Im që është bërë i vogël dhe i brishtë si ju? Nuk e keni edhe tani, duke Më parë këtu tek ju flas? E që të mund te kuptoni atë që dua t'ju them a nuk kam zgjedhur, për t'ju folur, një krijesë të varfër si ju? Dhe tani a nuk bëhem i njëjtë me ju?

Shikoni, kam vënë kurorën Time tek këmbët e Mia, botën në zemrën Time. Kam lënë lavdinë time në qiell dhe kam ardhur këtu, duke u bërë gjithshka për të gjithë, i varfër me të varfërit dhe i pasur me të pasurit. Dua ta mbroj rininë, si një Atë i butë. Ka shumë ligësi në botë! Këta shpirtëra të pamësuar lihen të mashtrohen nga ushqimi i vesit që, pak nga pak, i çon në shkatërrim të plotë. O ju, që veçanërisht keni nevojë që dikush t'ju ruajë në jetë për të mundur të largohet e keqja, ejani tek Unë! Jam Ati që ju do më shumë sesa do t'ju dojë çdo krijesë tjetër! Unë do t'ju dua me butësi. Do t'ju jap horet për të tashmen dhe do të bekoj të ardhmen tuaj. Të jeni të sigurtë që nuk ju harroj, pas pesëmbëdhjetë, njëzet e pesë ose tridhjetë vitesh që ju kam krijuar. Ejani! Shoh që keni nevojë të madhe për një Atë të ëmbël e pafundësisht të mirë si Unë.

Pa u zgjatur në shumë gjëra të tjera që do të ishte e nevojshme të thuheshin këtu, por që mund t'i them më vonë, dua tani t'u flas në mënyrë shumë të veçantë shpirtërave të atyre që i kam zgjedhur, priftërinjëve dhe rregulltarëve: ju, fëmijëve të shtrenjtë të dashurisë Sime. Kam piksynime të mëdha për ju!

Papës

Para të gjithë të tjerëve, të drejtohem ty, biri Im i dashur, ty Mëkëmbësi Im, për të vënë ndër duart e tua këtë vepër që duhet të jetë e para mbi të gjitha dhe që, për frikën që ka ngjallur djalli tek njeriu, do të kryhet vetëm në këtë kohë.

Ah! Do të dua që ti të kuptosh shtrirjen e kësaj vepre, madhështinë, gjerësinë, thellësinë dhe lartësinë e saj. Do të doja që ti të kuptoje dëshirat e panumërta që kam për njerëzimin e sotëm dhe të ardhshëm!

Sikur ta dijë sa dua që të jem i njohur, i dashur dhe i nderuar nga njerëzit me një adhurim të veçantë! Këtë dëshirë e kam në vete që nga pafundësia dhe që nga krijimi i njeriut të parë. Këtë

dëshirë ja kam shprehur disa herë njerëzve, veçanërisht në Testamentin e Vjetër. Por njeriu nuk e ka kuptuar kurrë. Tani kjo dëshirë më bën të harroj të gjithë të kaluarën, mjaft që ajo të realizohet në të tashmen, në krijesat e Mia të botës mbarë.

Ulem deri tek më e varfëra e krijesave të mia për të mundur në injorancën e saj për t'i folur dhe përmes saj të mund t'i flas njerëzve, pa bërë që të kujtohet për madhësinë e veprës që dua të bëj mes tyre!

Nuk mund të flas për teologji me të, di që do të dështoja, sepse nuk do të më kuptonte. Lejoj që të ndodhë kështu për të mundur të realizoj veprën Time përmes thjeshtësisë dhe çiltërisë. Por të takon ty tani ta studjojsh këtë vepër dhe ta vesh shumë shpejt në zbatim.

Për të qenë i njohur, i dashur dhe i nderuar me një adhurim të veçantë, nuk kërkuj asgjë të kashtzakonshme. Dëshiroj vetëm këtë :

1) Që një ditë, ose të paktën një të djelë, të jetë e shuguruar për të Më nderuar në mënyrë të veçantë nën emrin e Atit të njerëzimit mbarë.

Do të dëshiroja për këtë festë një meshë dhe një celebrim të vetëm. Nuk është e vështirë të gjejen tekstet në Shkrimin e Shenjtë.

Nëse preferoni të më bëni këtë adhurim të veçantë një të djelë, Unë zgjedh të djelën e parë të gushtit, nëse caktoni një ditë të javës, preferoj që të jetë gjithnjë data 7 e atij muaji.

2) Që i gjithë kleri të angazhohet për të zhvilluar këtë kult dhe mbi të gjitha të bëjë që të njihem nga njerëzit ashtu si jam dhe do të jem gjithmonë pranë tyre, pra Ati më i butë dhe më i dashur i të gjithë etërve.

3) Dëshiroj që të Më bëjë të njohur në të gjitha familjet, në spitalet, edhe në laboratorët e oficinat, në kazerma, në sallat ku

ministrat e kombeve marrin vendime dhe kudo që të ndodhen krijesat e Mia, edhe në qoftë se do të jetë vetëm një!

Që shenja e prekshme e pranisë Sime të jetë një figurë e cila dëshmon që unë jam aty, realisht prezent. Kështu të gjithë njerëzit do të bëjnë të gjithë veprimet e tyre nën shikimin e Atit të tyre dhe Unë vetë do të kem parasysh krijesën që e kam adoptuar pasi e kam krijuar, kështu të gjithë bijët e Mi sikur janë nën shikimin e Atit të tyre të butë.

Padyshim që edhe tani jam kudo, por do të doja të jem i paraqitur në një mënyrë të prekshme!

4) Që gjatë vitit kleri dhe besimtarët të ushtrojnë disa ushtrime mëshire për nderin Tim, pa dëmtuar punët e tyre të zakonshme.

Që pa frikë meshtarët e Mi të shkojnë ngado, në të gjithë kombet, të çojnë flakën e Dashurisë Sime atërore. Atëherë shpirtërat do të ndriçohen, do të pushtohen, jo vetëm mes jobesimtarëve, por edhe ndër të gjithë sektet që nuk janë të Kishës së vërtetë. Po, që edhe këta njerëz, që janë bijët e Mi, të shohin të ndriçojë këtë flakë para syve të tyre, që të njohin të vërtetën, të përqafojnë dhe të praktikojnë të gjithë virtytet e krishtera.

5) Dua të jem i nderuar në mënyrë shumë të veçantë në seminare, në kuvendet për rregulltarët e rinj, në shkollat dhe shtëpitë për të moshuarit. Që të gjithë, nga më i vogli tek më i madhi, të mund të Më njohin si Atin e tyre, Krijuesin dhe Shpëtimatrin e tyre.

6) Që meshtarët të angazhohen të kërkojnë në Shkrimet e Shenjta atë që kam thënë kohë më parë e që ka mbetur deri tani e panjohur, relativisht me adhurimin që dëshiroj të kem nga njerëzit; që të punojnë për të çuar tek të gjithë besimtarët dhe në të gjithë njerëzit Dëshirat dhe Vullnetin Tim, duke veçuar atë që

do të them për njerëzit në përgjithësi dhe për meshtarët dhe rregulltarët në veçanti. Këto janë shpirtërat që kam zgjedhur për të më bërë nderimet e mëdha më shumë se njerëzit e tjerë. Natyrisht duhet kohë për të arrirë në një realizim të plotë të këtyre dëshirave që kam hartuar për njerëzimin e që të kam bërë t'i njohësh. Por një ditë me lutje dhe sakrificat e shpirtave bujarë që do të flijohen për këtë vepër të Dashurisë Sime, atëherë, po që do të jem i kënaqur. Do të të bekoj, Biri im i shtrenjtë dhe do të të jap qindfishin e asaj që do të bësh për lavdinë Time.

Ipeshkvit

Dua të them një fjalë edhe ty, biri im Aleksandër, që dëshirat e Mia të realizohen në botë.

Eshtë e nevojshme që së bashku me atin shpirtëror të "bimëzës" së Birit Tim Jezus, të jeni nismëtarët e kësaj vepre, pra të këtij adhurimi të veçantë që pres nga njerëzit. Ju, bijëve të Mi, ju besoj këtë vepër dhe të ardhmen e saj kaq të rëndësishme.

Flisni, këmbëngulni, bëni të njohur atë që do t'ju them, që Unë të njihem, të duhem e të nderohem nga të gjithë krijesat e Mia dhe do të keni bërë atë që pres nga ju, pra vullnetin Tim; kështu do të realizoni dëshirat që prej kohësh kam ruajtur në heshtje.

Për të gjithë këtë që do të bëni për lavdinë Time, unë do të bëj dyfishin për shpëtimin dhe shenjtërimin tuaj. Dhe në fund, në qiell dhe vetëm në qiell do të shikoni shpërblimin e madh që do t'ju jap ju, në mënyrë të veçantë dhe të gjithë atyre që do të punojnë për këtë qëllim.

Kam krijuar njeriun për Mua dhe është e drejtë që Unë të jem

GJITHSHKA për njeriun. Njeriu nuk mund të ketë gëzime të vërteta përveç Atit e Krijuesit të vet, sepse zemra tij është bërë vetëm për Mua.

Nga ana Ime, dashuria për krijesat e Mia është kaq e madhe sa që unë nuk provoj asnjë gëzim të barabartë me atë që ndjej kur ndodhem në mes të njerëzve.

Lavdia ime në qiell është pafundsisht e madhe, por lavdia Ime është ende më e madhe kur ndodhem në mes të bijëve të Mi: njerëzve të të gjithë botës. Qielli juaj, krijesat e Mia, është në Parajsë me të zgjedhurit e Mi, sepse atje lart, në qiell, do të më sodisni në pamjen e përjetëshme dhe do të gëzoni lavdi të përjetëshme. Qielli im është mbi tokë, me ju të gjithë, o njerëz! Po, është në tokë e në shpirtërat tuaj kërkoj lumturinë Time e gëzimin Tim. Mund të M'i jepni këto gëzime dhe është për ju edhe një detyrë karshi krijuesit e Atit tuaj, që nga ju e dëshiron dhe e pret.

Gëzimi Im të jem mes jush nuk është më pak i madh se kur isha në tokë me Birin Tim Jezus, gjatë jetës së Tij tokësore. Birin tim, isha vetë Unë që e dërgoja. Ishte zënë për virtyt të Shpirtit të Shenjtë, që jam përsëri Unë, me një fjalë isha gjithnjë Unë.

Juve, krijesa të mia, duke ju dashur si Birin Tim, që jam po Unë, ju them si Atij: jeni bijët e Mi të zgjedhur mbi të cilët vendosa mirësitë e Mia: e për këtë Unë gëzoj në shoqërinë tuaj dhe dëshiroj të rri me ju. Prania ime mes jush është si dielli në botën tokësore. Nëse jeni të gatshëm të Më prisni, do të vi shumë afër jush, do të hyj tek ju, do t'ju ndriçoj, do t'ju ngroh me dashurinë Time të pafund.

Përsa ju takon ju, shpirtëra që jeni në mëkat, ose që nuk njihni të vërtetën e fesë, nuk mund të vi tek ju, megjithë atë do të jem pranë jush, meqë nuk pushoj kurrë t'ju thërras, t'ju ftoj e të dëshiroj që të merrni të mirat që ju sjell, të shihni Dritën e të shëroheni nga mëkati.

Nganjëherë ju shoh me mëshirë sepse ndjeheni fatkeqë. Nganjëherë ju shoh me dashuri për t'ju përgatitur t'u nënshtroheni hireve. Kaloj nganjëherë ditë, edhe vite, afër disa shpirtërave, për t'u siguruar atyre lumturinë e përjetëshme. Harrojnë që Unë jam atje që i pres, që i thërras në çdo çast të ditës. Megjithë këtë nuk lodhem aspak e ndjej të njëjtin gëzim duke qëndruar pranë jush, gjithnjë me shpresën që një ditë të ktheheni tek Ati juaj dhe të Më bëni të paktën ndonjë dëshmi dashurie përpara se të vdisni.

Ja, për shembull, një shpirt që është duke vdekur papritur: ky shpirt ka qënë për Mua si biri plangprishës. (*Shënim i Nënë Eugenis: "Shënoj këtë shembull që kam parë të kryhet i tillë dhe Ati ynë na përshkruan".*).

E prisnja, e ndiqnja ngado, i jepnja favore të reja, si shëndetin dhe të mira që bëja të jepnin fryte nga punët e tij, kaq mirë sa kishte me tepricë. Nganjëherë Providenca Ime i sillte të mira të reja. Jetonte, pra në bollëk, por nuk shihte nga veset e tij dhe e gjithë jeta e tij qe një endje gabimesh për mëkatin mortar. Por Unë nuk kam pushuari së dashuri. E ndiqnja njëlloj, e doja dhe mbi të gjitha, edhe pse Më refuzonte dhe Më kundërshtone, isha i kënaqur të jetoj me durim pranë tij, me shpresën që ndoshta një ditë do të kishte kuptuar Dashurinë Time dhe do të kthehej nga Unë, Ati e Shpëtimtari i tij.

Në fund afrohet dita tij e fundit: i dërgoj një sëmundje që të mendohet dhe të kthehet tek Unë, Ati tij: por koha kalon, dhe ja biri Im i shkretë 74 vjeç në orën e tij të fundit. Jam ende atje, si gjithnjë: i flas me një mirësi më të madhe se kurrë. Insistoj, thërras të zgjedhurit e Mi, që të luten për të që të kërkojë faljen që Unë i ofroj. Në këtë çast, para se të marrë frymë për herë të fundit, hap sytë, njih gabimet e tij dhe sa është larguar nga rruga e vërtetë që e sjell tek Unë. Vjen në vehte, pastaj me një zë të mekur, që asnjëri që është pranë e dëgjon, më thotë: " Zoti im, tani shoh se si Dashuria Juaj për mua ka qënë e madhe dhe

unë Ju kam fyer vazhdimisht me një jetë të keqe. Nuk kam menduar kurrë për Ju, Ati im dhe Shpëtimtari im. Tani shihni gjithshka dhe për të gjithë të keqen që shihni në mua dhe që unë njoh në pështjellimin tim, Ju kërkoj të falur dhe Ju dua, Ati im dhe Shpëtimtari im!"

Ai vdiq në atë çast dhe ja ku është para Meje. Unë e gjykoj me Dashurinë e një Ati, si më ka quajtur, dhe është i shpëtuar. Do të qëndrojë për disa kohë në vendin e shlyerjes së mëkateve, pastaj do të jetë i lumtur në amshim. Dhe Unë, pasi jam gëzuar gjatë jetës së tij me shpresën që ta shpëtoja me pendimin e tij, gëzoj edhe më shumë me rrethin Tim qiellor pasi kam realizuar dëshirën Time dhe që do të jem Ati i tij në përjetësi.

Përsa u takon shpirtërave që jetojnë në drejtësi dhe në hirin shenjtëruës, ndjej lumturi që jam vendosur tek ata. U kushtohem atyre. U trasmetoj atyre përdorimin e FUQISE SIME e me DASHURINE TIME, gjejnë një parajsë të parakohshme tek Unë, Ati e Shpëtimtari tyre!

Kështu përfundon fashikulli i parë i Mesazhit

MESAZHI I ATIT
Fashikulli i dytë

Mesazhi i Atit Fashikulli i dytë

Fashikulli i dytë fillon më 12 gusht të vitit 1932. Një ditë djalli e përvetësoi dhe ja grisi kopertinën.

"Sapo kam hapur një burim të gjallë që, nga dita e sotme, deri në fundin e kohërave, nuk do të shterrojë kurrë. Vij tek ju, krijesat e Mia, për t'ju hapur prehërin tim atëror të mbushur me dashuri për ju, bijët e Mi. Unë dua që ju të jeni dëshmitarë të dashurisë sime të pambarim dhe të mëshirëshme. Nuk Më mjafton që ju kam treguar Dashurinë Time; dua përsëri t'ju hap Zemrën time nga e cila do të dalë një burim freskues me të cilin të gjithë njerëzit do ta shuajnë etjen. Do të shijojnë atëherë gëzimet që nuk kishin njohur deri tani për shkak të asaj peshe të madhe të frikës së pa fund që kishin ndaj Meje, Atit të tyre të butë.

Kam bërë të gufojë këtë burim që kur u kam premtuar njerëzve një Shpëtimtar, (*Shënim i Nënë Eugenis: "Këtë burim, për të cilin ai më foli, nga ai moment e shoh çdo ditë".*) unë e kam bërë të kalojë, përmes Zemrës së Birit Tim e të arrijë deri tek ju. Por dashuria Ime e pafund për ju më shtyn të bëj ende më shumë, duke hapur kraharorin tim, nga i cili do të gufojë ky ujë shpëtimtar për bijët e Mi; dhe Unë u lejoj atyre të marrin gjithshka që është e nevojshme për tani dhe për përjetësi.

Nëse doni të provoni fuqinë e këtij burimi për të cilin ju flas, mësoni më parë të Më njihni më mirë e të Më doni, deri në masën që dua Unë, dmth jo vetëm si Atë, por si Miku më i besueshëm i juaji.

Përse të çuditëni për këtë që ju them? A nuk ju kam krijuar si Shëmbëlltyra Ime? Ju kam bërë në shëmbëlltyrën Time që të mos gjeni asgjë të çuditshme kur flisni e shtroheni me Atin tuaj,

Krijuesin tuaj e Zotin tuaj; meqë jeni bërë bijët e mi, përmes Mirësisë Sime zemërdhimbshme atërore e hyjnore.

Biri Im Jezus është tek Unë dhe Unë jam në Të, në dashurinë tonë të ndërsjelltë është Shpirti i Shenjtë, që na mban të bashkuar me këtë lidhje Dashurie e që Na bën të jemi Një.

Ai, Biri im, është mbajtës i këtij burimi, në mënyrë që njerëzit të mund të shkojnë e të marrin në Zemrën e Tij, të mbushur gjithnjë plot e përplot me ujin Shpëtimtar! Por duhet t'ju siguroj për këtë burim që Biri Im jua hap, kështu ju të bindeni që është freskues dhe i këndshëm. Pra ejani tek Unë përmes Birit Tim dhe kur të jeni afër Meje, Më hapni zemrën për dëshirat tuaja. Do t'ju tregoj këtë burim duke ju bërë të Më njihni ashtu si jam. Kur do të Më njihni, do të shuani etjen, do të përtrihen, sëmundjet tuaja do të shërohen, vuajtjet tuaja do të zhduken; gëzimi juaj do të jetë i madh dhe dashuria juaj do të gjejë një siguri që nuk keni provuar deri më sot.

Por si mund të vijmë tek ju,?-mund të pyesni. Ah! Vini përmes mirëbesimit; Më thërrisni Ati juaj, Më duani në Shpirt e në të Vërtetë dhe kjo do të jetë e mjaftueshme që ky Ujë freskues dhe i fuqishëm të vijë për t'ju shuar etjen.

Por nëse doni me të vërtetë që ai t'ju japë gjithshka që ju mungon për të Më njohur e për të Më dashur dhe nëse ndjeheni të ftohtë dhe indiferentë, Më thërrisni veç me emrin e ëmbël Atë dhe Unë do të vij tek ju. Burimi Im do t'ju dhurojë dashuri, besim dhe gjithë atë që ju mungon për të qenë të dashur përgjithmonë nga Ati dhe Krijuesi juaj.

Meqë dëshiroj, mbi të gjitha, të njihem nga ju të gjithë, që mund të gëzoni të gjithë, edhe këtu poshtë Mirësinë dhe butësinë Time, bëhuni dishepuj për ata që nuk Më njohin, që nuk më njohin ende, dhe Unë do të bekoj mundin tuaj duke ju përgatitur lumturinë e qiellit pranë Meje, në përjetësi!

Unë jam oqeani i Mëshirës, bijët e mi; ja një provë e Dashurisë atërore që kam për ju të gjithë, pa përjashtim, cilado

qoftë mosha juaj, gjendja juaj, vendi juaj. Nuk përjashtoj as shoqëri të ndryshme, sektet, besimtarët, të pafetë, indiferentët; përfshij në këtë Dashuri të gjithë krijesat e arsyeshme që të gjitha sëbashku formojnë njerëzimin.

Ja prova: jam oqeani i Mëshirës. Ju kam bërë të njihni burimin që gufon nga gjoksi Im për t'ju shuar etjen dhe tani, që ju të kuptoni sa jam i mirë ndaj të gjithëve, jam duke ju treguar oqeanin e Mëshirës Sime universale që ju të gjithë të hidheni me sy mbyllur: përse? Sepse duke u zhytur në këtë oqean, shpirtërat e bëra pika vreri prej veseve e mëkateve humbin helmin e tepërt në këtë det Mëshire. Do të dalin më të mirë, të lumtur që kanë mësuar të jenë të mirë dhe plot dashuri.

Në se ju vetë, për padije ose për dobësi, bëheni një pikë e hidhur, Unë jam përsëri një oqean i Dhembshurisë, gati të marr këtë pikë të hidhur për ta kthyer në Dashuri, mirësi për t'ju bërë ju shenjtër, si jam Unë, Ati juaj.

A doni, bijët e Mi, të kaloni këtu në tokë, jetën në paqe e gëzim? Ejani e zhytuni në këtë oqean të pafund e qëndroni gjithnjë, duke përdorur jetën tuaj në punë dhe vetë jeta do të shenjtërohet përmes Dashurisë.

Përsa i përket bijëve të Mi që nuk janë në të vërtetën, dua për më tepër t'i mbuloj me kujdesin Tim të veçantë që të hapin sytë ndaj dritës që në këtë kohë ndriçon më ndjeshëm se kurrë.

Eshtë koha e hireve, e parashikuar dhe e pritur nga gjithë përjetësia.

Jam Unë vetë atje, për t'ju folur; vij si më i buti dhe më i dashuri i etërve. Përulem, harrohem veç t'ju lartësoj tek Unë e t'ju siguroj shpëtimin tuaj.

Ju të gjithë që jetoni sot dhe ju që jetoni në hiç, por që do të jetoni nga shekulli në shekull deri në fundin e botës, mendoni që nuk jetoni vetëm, por një Atë mbi të gjithë etërit jeton me ju, madje jeton tek ju, mendon për ju dhe ju ofron të merrni pjesë në privilegjet e pakuptueshme të dashurisë së Tij.

Afrohuni tek burimi që do të gufojë gjithnjë nga gjoksi Im atëror. Shijojeni ëmbëlsinë e këtij uji të shëndetëshëm dhe kur do të provoni të gjithë fuqinë e këndshme mbi shpirtërat tuaj për të kënaqur të gjithë nevojat tuaja, ejani e zhytuni në oqeanin e Dashurisë sime jo për të jetuar vetëm tek Unë e të vdisni në vetvete, por për të jetuar përjetësisht tek Unë."

Shënim i Madre Eugenis:

Ati ynë më ka thënë në një bisedë intime: "Burimi është simboli i Dijes Sime dhe ai oqeani i Dashurisë Sime e i besimit tuaj. Kur dëshroni të pini në këtë burim, Më studioni për të Më njohur e kur të Më njihni, hidhuni në oqeanin e Dashurisë Sime duke besuar në Mua me një mirëbesim që ju transformon, ndaj të cilit Unë nuk mund të rezistoj; atëherë do të fal gabimet tuaja dhe do t'ju mbush me hire të mëdha."

Vazhdim i Mesazhit:

"Jam mes jush. Të lumtur do të jenë ata që besojnë në këtë të vërtetë dhe që përfitojnë nga kjo kohë në të cilën Shkrimet kanë folur në këtë mënyrë: "Do të jetë një kohë në të cilën Zoti duhet të jetë i nderuar dhe i dashur nga njerëzit, sikur Ai e dëshiron."

Shkrimet shtrojnë në vazhdim pyetjen: "Përse? Dhe vetë përgjigjen: "Sepse vetëm Ai është i denjë për t'u nderuar, dashur e lavdëruar për gjithnjë!"

Mojsiu ka marrë nga Unë vetë të parin e dhjetë Urdhërimeve këtë urdhër për t'ja thënë njerëzve: "Duani dhe nderoni Zotin"

Njerëzit që janë të krishterë mund të Më thonë: "Ne Të duam që kur kemi ardhur në këtë botë ose që kur jemi kthyer tek besimi, meqë themi shpesh në lutjet e së djelës: Ati ynë që je në qiell!" Po, bijët e Mi, është e vërtetë, ju Më doni dhe Më nderoni kur thoni fjalinë e parë të lutjes Ati ynë, por vazhdoni më poshtë dhe do të shihni:

"Shenjtëruar qoftë emri Yt!" -Emri Im, është shenjtëruar?

Vazhdoni: "Ardhtë Mbretëria Jote!" -Mbretërimi Im, ka ardhur?

Ju nderoni, është e vërtetë, me të gjithë afshin tuaj pushtetin e Birit Tim Jezus, dhe tek Ai ju Më nderoni! Por a do t'ja kundërshtoni Atit tuaj këtë lavdi të madhe duke e quajtur "Mbret" ose të paktën të Më bëni të mbretroj në mënyrë që të gjithë njerëzit të mund të Më njohin dhe të Më duan?

Dëshroj që të kremtoni këtë festë të pushtetit të Birit Tim për të vënë në vend fyerjet që Ai ka pësuar përpara Pilatit dhe nga ana e ushtarëve që fshikullonin me kamzhik shenjtërinë e Tij dhe pafajsinë njerëzore. Kërkoj që të mos ta ndërprisni këtë festë, përkundrazi, ta kremtoni me entuziazëm dhe afsh; por që të gjithë të njohin me të vërtetë këtë Mbret, duhet njohur dhe Mbretëria e Tij.

Tani, për të arritur në këtë njohje të dyfishtë në mënyrë të përkryer, është e nevojshme të njihet prap Ati i këtij Mbreti, Krijuesi i kësaj Mbretërie.

Në të vërtetë, bijët e Mi, Kisha-kjo shoqëri që kam bërë të krijohet nga Biri Im- do të plotësojë këtë vepër, duke bërë të nderohet Ai që është autori: Ati e Krijuesi juaj.

Mes jush, bijët e Mi, ndonjë mund të Më thotë: "Kisha është rritur pa ndërprerje, të krishterët bëhen gjithnjë e më shumë; është kjo një provë e mjaftueshme që Kisha jonë është e plotë! Ta dini, Bijët e Mi, që Ati juaj ka ndenjtur zgjuar mbi Kishën që në lindjen e saj dhe që, duke qenë dakord me Birin Tim e me Shpirtin e Shenjtë, e kam dashur të pagabueshme përmes Mëkëmbësit Tim, Atit të Shenjtë. Megjithëkëtë a nuk është e vërtetë se po të më njihnin të krishterët taman si jam Unë, pra si një Atë i butë dhe i mëshirëshëm, i mirë dhe jo i ngurtë, do të praktikonin më me forcë dhe sinqeritet këtë besim të shenjtë?"

Bijët e Mi, a nuk është e vërtetë se n.q.s. do të dinit se keni një Atë që mendon për ju e që ju do me një dashuri të pafund, për t'ju përgjigjur kësaj ju a nuk do të ishit më besnikë ndaj

detyrave tuaja si të krishterë, edhe si qytetarë, për të qenë të drejtë, për t'u bërë të drejtë ndaj Zotit dhe ndaj njerëzve?

A nuk është e vërtetë se nëqoftëse jeni të bindur për këtë Atë që ju quan të gjithëve pa asnjë dallim, me emrin e bukur të bijëve, do të Më donit si bij të përzemërt, me një dashuri aktive që do të ndjehej edhe nga pjesa tjetër e njerëzimit që nuk e njeh ende këtë shoqëri të të krishterëve dhe më pak Atë që i ka krijuar dhe që është Ati tyre?

Nëse ndonjeri do të shkonte t'u fliste këtyre shpirtërave të humbur në bestytnitë e tyre, ose shumë të tjerëve që më quajnë Zot meqë dijnë që egzistoj pa dijtur se jam pranë tyre; nëse do t'u thuhej që Krijuesi është edhe Ati i tyre që mendon për ta dhe që merret me ta dhe që i rrethon me një përzemërsi të thellë në sa vuajtje dhe raste të vështira, ata do të fitonin kthimin tek besimi edhe ndër më kundërshtarët dhe këto kthime në besim do të ishin më të shumta dhe më të qëndrueshme, dmth më ngulmuese.

Disa, duke shqyrtuar veprën e dashurisë që jam duke kryer në mes të njerëzve, e gjejnë të kritikueshme e thonë kështu: "Por misionarët, që kur kanë shkuar në vendet e largëta, a nuk u flasin atyre që nuk besojnë veçse për Zotin, për Mirësinë e Tij, për Zemërdhembshurinë e Tij; e çfarë mund të flasin më shumë për Zotin meqë flasin për të gjithnjë?" Misionarët kanë folur e flasin ende për Mua në masën në të cilën ata vetë Më njohin, por Unë ju siguroj, nuk më njihni pikërisht ashtu si jam, meqë vij për t'u deklaruar Ati i të gjithëve dhe më i buti i të gjithë etërve, për të korrigjuar dashurinë që keni për mua, dashuri që nuk është ashtu si duhet nga shkak i frikës.

Vij për t'u bërë i njëjtë me krijesat e Mia për të korrigjuar idenë që keni për një Zot tmerrësisht të drejtë, ngaqë shoh të gjithë njerëzit duke e kaluar jetën pa ju hapur Atit të tyre të vetëm që do të donte t'u bëjë të njohur dëshirën e Tij të vetme,

atë të lehtësimit të kalimit të tyre nga jeta në tokë për t'u dhënë atyre pastaj, në Qiell, një Jetë krejt hyjnore.

Eshtë kjo një provë, që shpirtërat nuk Më njohin më shumë nga ç'më njihni pa tejkalar masën e idesë që ju keni për Mua. Por tani që ju jap këtë Dritë, qëndroni në Dritë dhe çojani Dritën të gjithëve; do të jetë një mjet i fuqishëm për të arrijtur kthime tek besimi edhe për të mbyllur, se është e nevojshme, derën e ferrit, meqë Unë përsëris këtu premtimin Tim që do ta mbaj dhe që është ky:

Të gjithë ata që do të më thërrasin me emrin Atë, qoftë edhe një herë të vetme, nuk do të humbin dhe do të jenë të sigurtë për jetën e tyre në amshim së bashku me të zgjedhurit..

Dhe për ju që punoni për Lavdinë Time dhe që angazhoheni për të Më bërë të njihem, të nderohem dhe të duhem, ju siguroj se shpërblimi do të jetë i madh, pasi do të numëroj gjithshka, edhe gjënë më të vogël që do të bëni dhe do t'jua qindfishoj të gjitha në amshim.

Ju kam thënë që në Kishën e Shenjtë duhet të plotësohet kulti duke adhuruar në një mënyrë krejt të veçantë Autorin e kësaj shoqërie, Atë që ka ardhur ta themelojë, Atë që është në Shpirtin, Zoti në tre vetë: Atë, Bir e Shpirt i Shenjtë.

Deri sa të tre Vetat nuk do të jenë të nderuara me një adhurim krejtësisht të veçantë nga Kisha dhe njerëzimi i tërë, diçka do t'i mungojë kësaj shoqërie. Kam bërë që të ndjehet kjo mungesë për disa shpirtëra, por pjesa më e madhe, shumë e ndrojtur, nuk i është përgjigjur thirrjes sime. Të tjerë kanë patur guximin t'u flasin për këtë atyre që e kanë për detyrë, por përpara dështimit të tyre, nuk kanë këmbëngulur

Tani ka ardhur ora Ime. Vij Unë vetë për t'u bërë i njohur nga njerëzit, Bijët e Mi, ata që deri tani nuk e kishin kuptuar plotësisht. Vij Unë vetë për të sjellur zjarrin e ndezur të ligjit të

Dashurisë në mënyrë që, me këtë mjet, të mund të shkrihet dhe të shkatërrohet shtresa e pamasë e akullit që rrethon njerëzimin.

O njerëzim i dashur, o njerëz që jeni bijët e Mi, zgjidhni, zgjidhni prangat me të cilat djalli ju ka ngujuar deri më sot, me frikën e një Ati që në të vërtetë nuk është veç Dashuri! Ejani, afrohuni, ju keni plotësisht të drejtë t'i afroheni Atit tuaj, hapni zemrat tuaja, lusni Birin Tim, që t'ju bëjë të njihni më mirë Mirësitë e Mia për ju.

O ju që jeni të burgosur të bestytnive dhe të ligjeve djallëzore, dilni nga kjo skllavëri tirane dhe ejani tek e Vërteta e së vërtetës. Njihni Atë që ju ka krijuar e që është Ati juaj. Mos pretendoni të përdorni të drejtat tuaja duke adhuruar e hymnizuar ata që ju kanë sjellë deri këtu në një jetë të pavlefshme, por ejani tek Unë, ju pres pasi të gjithë jeni bijët e Mi.

E ju që jeni në dritën e vërtetë, u thoni atyre sa mirë është të jetoni në të Vërtetën! U thoni përsëri atyre të krishterëve, atyre krijesave të dashura, bijët e Mi, sa mirë është të mendosh që është një Atë që sheh gjithshka, që di gjithshka, që parashikon për gjithshka, që është pafundësisht i mirë, që di të falë lehtë, që dënon vetëm me dhembje në zemër dhe ngadalë. U thoni atyre në fund, që nuk dua t'i braktis në vështirësitë e jetës, vetëm e pa merita, që të vijnë tek Unë: Unë do t'i ndihmoj, do t'ua lehtësoj ngarkesën e tyre, do t'jua ëmbëlsoj jetën e tyre kaq të ashpër dhe do t'i deh me Dashurinë Time atërore, për t'i bërë të lumtur tani e përgjithmonë.

E ju, bijët e mi, që duke humbur Besimin, jetoni në errësirë, hapni sytë e shihni rreze të ndritshme që vijnë për t'ju ndiçuar. Unë jam Dielli që ndriçon, që ngroh e ringroh, shikoni e do të njihni që jam Krijuesi juaj, Ati juaj, Zoti juaj i vetëm. Sepse ju dua, vij për t'ju bërë të Më doni që të shpëtoni të gjithë.

U drejtohem të gjithë njerëzve të mbarë botës duke bërë që të ridëgjohet kjo thirrje e Dashurisë Sime atërore; kjo Dashuri e

pafund, që dua t'ju bëj ta njihni, është një realitet i përhershëm. Duani, duani, duani gjithnjë, por bëni që të duhet edhe ky Atë, që Unë menjëherë të mund t'u tregoj të gjithëve Atin më të zjarrtë me Dashuri për ju.

E ju, bijët e Mi të zgjedhur, meshtarë e rregulltare, Unë ju bëj thirrje që të bëni të njihet kjo dashuri që ushqej për njerëzit dhe për ju në mënyrë të veçantë. Ju jeni të thirrur të punoni që Vullneti Im të realizohet ndër njerëzit e tek ju. E mirë, ky Vullnet është që Unë të njihem, nderohem e duhem. Mos e lini shumë kohë dashurinë Time, të pafryt pasi jam i etur që të jem i dashur! Ja shekulli i privilegjuar mbi të gjithë; mos lini të kalojë ky privilegj, me frikën që do t'ju hiqet! Njerëzit kanë nevojë për disa të trokitura hyjnore dhe koha nuk pret; mos kini frikë për asgjë, jam Ati juaj; do t'ju ndihmoj në sforcot tuaja e në punën tuaj. Do t'ju mbështes gjithnjë dhe do t'ju bëj të shijoni, edhe këtu poshtë, Paqen dhe Lavdinë e shpirtit, duke ju sjellë fryte në detyrën tuaj dhe në veprën tuaj të zellshme: dhuratë e paçmueshme meqë shpirti që është në Paqe e në gëzim, tashmë para-shijon qiellin duke pritur shpërblimin e pambarim.

Mëkëmbësit Tim, Papës, përfaqësuesit Tim në tokë, i kam transmetuar një gjë tërheqëse krejt të veçantë për apostullimin e misionëve në vende të largëta dhe mbi të gjitha një zell shumë të madh për të bërë botëror devocionin ndaj Zemrës së Shenjtë të birit Tim Jezus. Tani i besoj veprën që vetë Jezusi, ka ardhur për të kryer në tokë: të Më hymnizojnë duke bërë të dihet kush jam Unë, si po them e po idrejtohem të gjithë njerëzve, bijëve të Mi dhe krijesave të Mia.

Nëse njerëzit do të dinin të hynin në Zemrën e Jezusit me kaq dëshira e lavdi, do të njihnin që dëshira e Tij më e zjarrtë është të hymnizojë Atin, Atë që e ka dërguar e mbi të gjitha për të mos e lënë me një lavdi të zvogluar, sikur është bërë deri më tani, por me një lavdërim të tërë, sikur njeriu është në gjendje dhe duhet të Ma japë, si Atë dhe Krijues dhe për më tepër si Autor i Shëlbimit të tyre.

Unë i kërkoj atë që ai mund të Më japë; besimin e tij, dashurinë dhe mirënjohjen e tij. Jo sepse kam nevojë për krijesën Time ose për nderimet e tij që Unë dëshiroj të jem i njohur, i nderuar dhe i dashur; por vetëm për ta shpëtuar e për ta bërë pjesëmarrës në Lavdinë time për këtë ulem deri tek ai. Dhe: në mënyrë që Mirësia Ime, Dashuria Ime të dallojë qëniet që i kam ngritur nga hiçi dhe i kam adoptuar si bij të vërtetë, janë duke rënë në pjesën më të madhe të rasteve në fatkeqësinë e përherëshme me djallin, duke mos kryer qëllimin e krijimit të tyre, duke humbur kohën dhe përjetësinë e tyre!

Nëse dëshiroj diçka, veçanërisht në momentin e tanishëm, është thjeshtë një zell më i madh nga ana e tyre që janë në rrugë të drejtë, një lehtësi më e madhe për kthimin në besim të mëkatarëve, një kthim të sinqertë e ngulmues, kthimin e bijve plangprishës tek Vatra Atërore, veçanërisht ndër Judenj e të gjithë të tjerëve që janë dhe ata krijesat e Mia e bijët e mi, si përçarësit, framptonët, të pafetë e shkretë, ata që kanë bërë sakrilegje dhe sektet e ndryshme sekrete; që , me dashje ose pa dashje e gjithë kjo botë të dijë që ka një Zot dhe një Krijues. Ky Zot që do t'u flasë dyfish injorancës dhe padijes së tyre; nuk e dinë që Unë jam Ati tyre.

Më besoni, ju që Më dëgjoni duke lexuar këto fjalë: nëse të gjithë njerëzit që janë larg nga Kisha jonë katolike, të dëgjonin të flitej për këtë Atë që i do, që është Krijuesi tyre dhe Zoti tyre, për këtë Atë që dëshiron t'u japë atyre jetën e amshueshme, një pjesë e madhe e këtyre njerëzve, edhe ndër më kundërshtarët, do të vinte tek ky Atë për të cilin ju u keni folur.

Nëse nuk mund të shkoni ju direkt t'u flisni atyre kështu, kërkonij mjetet: një mijë mënyra direkte ose indirekte, vihuni punës, me një shpirt të vërtetë prej dishepujsh dhe me një vendosmëri të madhe; ju premtoj që munda juaj, nga një Hir, shpejt do të kurorëzohet me suksese të mëdha. Bëhuni apostuj të

Mirësisë Sime atërore dhe, për zellin që do t'ju jap të gjithë ju, do të jeni të fortë dhe të fuqishëm në shpirt.

Do të jem gjithnjë pranë jush dhe tek ju; nëse jeni dy që flisni, Unë do të jem mes ju të dyve; nëse jeni më shumë, Unë do të jem përsëri mes jush; kështu do të thoni atë që Unë ju frymëzoj dhe do të vë ndër ata që ju dëgjojnë dëshirën e duhur; kështu njerëzit do të jenë të pushtuar nga Dashuria e të shpëtuar për të gjithë amshimin.

Përsa i përket mjeteve për të Më nderuar si dua Unë, nuk ju kërkoj tjetër veç një besim të madh. Mos të kujtoni se pres nga ju zyrtësi, mundime, të ecni me këmbë zbathur, të përuleni në baltë, të mbuloheni me hi etj...Jo,jo! Dua dhe Më pëlqen që të keni me Mua një sjellje prej biri, me thjeshtësi e besim ndaj Meje.

Me ju, do të jem i gjithi e për të gjithë Ati më i butë e më i dashur. Do të jem i afërt me të gjithë ju, duke u dhënë për të gjithë, duke u bërë i vogël për t'ju bërë të mëdhenj në përsjetësi.

Pjesa e madhe e atyre që nuk besojnë, të patenzonë e bashkësi të ndryshme qëndrojnë në ligësitë e tyre dhe në pabesim sepse mendojnë që Unë i kërkoj të pamundurën: që t'u nënshtrohen urdhërave të mi, si skllevër të një padroni tiran që rri i rrethuar me fuqinë e krenarinë e tij larg nga nënshtetasit e vet, për t'i detyruar ta respektojnë e t'i jenë besnikë. Jo, jo, bijët e Mi! Unë di të bëhem i vogël një mijë herë më shumë se ju mund ta mendoni.

Megjithëkëtë ajo që kërkoj është respektimi besnik i Urdhërimeve që i kam dhënë Kishës Sime që të jeni krijesa të arsyeshme e të mos u ngjani kafshëve nga mungesa e disiplinës dhe nga tendencat tuaja të këqija, që në fund të ruani këtë thesar që është shpirti juaj të cilin jua kam dhuruar dhe që e kam veshur me mantelin e bukurisë hyjnore!

Pastaj bëni-sikur Unë dëshiroj-atë që ju kam caktuar për të Më nderuar me një kult të veçantë. Kjo le t'ju bëjë të kuptoni që

vullneti Im do t'ju jap shumë e t'ju bëj gjerësisht pjesmarrës në fuqinë Time e në Lavdinë Time, është vetëm që t'ju bëj të lumtur e që t'ju shpëtoj, për t'ju shfaqur të vetmen dëshirë Timen që ju dua dhe që të ma ktheni këtë dashuri duke më dashur edhe ju. Nëse do të më doni me një dashuri prej bijësh dhe me besim, do t'i bëni edhe një respekt plot dashuri e nënshtrim Kishës Sime dhe përfaqësuesve të Mi., jo një respekt që keni tani dhe që ju mban larg meje pasi druheni nga Unë; ky respekt fallso që keni tani është një padrejtësi që i bëni Drejtësisë, është një plagosje në pjesën më të ndjeshme të Zemrës Sime, është një harresë, një përbuzje ndaj dashurisë Sime atërore ndaj jush.

Ajo që më shumë Më ka pikëlluar më shumë tek populli Im i Izraelit e që Më plagos tek njerëzit e sotëm, është respekti i kuptuar keq ndaj Meje. Armiku i njerëzve ju ka përdorur për t'ju bërë të bini në idhujtari e në përçarje. Ju përdor dhe do t'ju përdorë gjithnjë kundër jush, për t'ju larguar nga e Vërteta, nga Kisha Ime e nga Unë. Ah, mos u lini më të tërhiqeni zvarë nga armiku, besoni në të Vërtetën që po ju shfaqet dhe ecni në Dritën e kësaj të Vërtete.

Ju bijët e Mi, që ndodheni jashtë Kishës katolike, le ta dini që nuk jeni të përjashtuar nga Dashuria Ime atërore. Ju drejtoj një thirrje të dhembshme, pasi edhe ju jeni bijët e Mi. Nëse keni jetuar deri tani në kurthet që ju ka vënë djalli, mësoni që ju ka gënjyer, ejani tek Unë, Ati juaj dhe Unë do t'ju pres me Gëzim e dashuri!

Edhe ju që nuk njihni asnjë tjetër besim veç atë ,enë të cilin keni lindur, por që ky besim nuk është i vërtetë, hapni sytë: ja Ati juaj, Ai që ju ka krijuar dhe që do t'ju shpëtojë. Vij tek ju për t'ju sjellur të Vërtetën dhe me këtë Shpëtimin. Vërej që Më injoroni dhe që nuk dini se nuk asnjë dëshirë tjetër veç të Më njihni si Atë e Krijues dhe si Shpëtimtar. Është kjo padija juaj që ju bën të mos Më duani; ta dini pra që nuk ju jam larg ashtu si kujtoni ju.

Si do të mund t'ju lë vetëm pasi ju kam krijuar dhe adoptuar me Dashurinë Time? Ju ndjek kudo, ju mbroj në gjithshka, në mënyrë që gjithkça të bëhet një vërtetim i lirisë Sime të madhe ndaj jush edhe pse ju harroni mirësitë e Mia të pafundme, dmth që ju bën të thoni: "Eshtë natyra që na jep gjithkça, që na bën të jetojmë e që na bën të vdesim". Ja koha e Hireve dhe e Dritës! Mësoni pra, që Unë jam i vetmi Zot i vërtetë!

Për t'ju dhënë lumturinë e vërtetë në këtë jetë dhe në tjetrën, dëshiroj të bëj atë që ju propozoj në këtë Dritë. Koha është e përshtatshme, mos lini t'ju ikë dashuria që ju afrohet zemrës suaj në mënyrë kaq të dukshme. Nga të gjithë kërkoj si mjet të dëgjoni Meshën e Shenjtë sipas liturgjisë: kjo gjë më pëlqen shumë! Pastaj, me kohë, do t'ju them lutje të tjera të vogla, por nuk dua t'ju mbingarkoj! Kryesorja do të jetë të Më nderoni si ju kam thënë, duke vendosur një festë për nder Timin e duke Më shërbyer me thjeshtësi si bij të vërtetë të Zotit Atit tuaj, Krijues e Shpëtimtar të racës njerëzore.

Ja një dëshmi tjetër e Dashurisë Sime atërore për njerëzit: bijët e Mi nuk do t'ju them gjithë madhështinë e dashurisë Sime të pafund, meqë mjafton të hapen librat e shenjtë, të shikohet Krishti në Kryq, Tabërnakulli dhe i Shenjtenueshmi Sakramend, që ju mund të kuptoni deri në ç'pikë ju kam dashur!

Megjithëkëtë, për t'ju bërë të njihni kërkesat për të plotësuar vullnetin Tim mbi ju dhe që Unë të jem tashmë i njohur e më shumë i dashur, dua t'ju sinjalizoj, para se të përfundoj këto pak fjalë që nuk janë veç baza e Veprës sime të Dashurisë mes njerëzve, disa prej provave të Dashurisë Sime drejt jush! Për deri sa njeriu nuk është në të Vërtetën, nuk provon aspak Lirinë e Vërtetë: kujtoni se jeni të gëzuar, në paqe, ju, bijët e Mi që jeni jasht Ligjit të Vërtetë sipas të cilit ju ka krijuar, por në thellësi të zemrës ndjeni se tek ju nuk ka as Paqe të vërtetë, as gëzim të Vërtetë dhe që nuk jeni në Lirinë e Vërtetë të Atij që ju ka krijuar e që është Zoti Juaj, Ati juaj.

Por ju që jeni me Ligjin e Vërtetë ose më saktë që keni premtuar të ndiqni këtë ligj që jua kam dhënë për të siguruar Shpëtimin tuaj, ja që jeni tërhequr keq nga vesi, jeni larguar nga Ligji me sjelljen tuaj të ligë. Mendoni se jeni të lumtur? Jo. Ju ndjeni që zemra juaj nuk është e qetë. Mendoni ndoshta se duke kërkuar knaqësitë tuaja dhe gëzimet tjera njerëzore, zemra juaj do të jetë në fund e kënaqur? Jo. Lini që t'ju them që nuk do të jeni kurrë në Lirinë e Vërtetë, as në Lumturinë e Vërtetë, deri sa të mos më njihni si Atë e nuk i nënshtroheni Zgjedhes Sime, për të qenë bij të vërtetë të Zotit Atit tuaj! Pse? Sepse ju kam krijuar veç për një qëllim të vetëm që është të Më njihni, të Më doni e të Më shërbeni, si fëmija i thjeshtë e besimplotë i shërben atit të vet!

Një kohë, në Testamendin e Vjetër, njerëzit silleshin si kafshë, nuk ruanin asnjë shenjë që tregonte dinjitetin e tyre si bij të Zotit, Atit të tyre. Kështu, për t'u bërë atyre të njohur që dëshroja t'i ngrija dinjitetin e tyre si bij të Zotit, m'u desh t'u tregohem me një rreptësi nganjëherë të frikshme. Më vonë, kur pashë prej tyre disa mjaft të arsyeshëm për të kuptuar më në fund që duhej vendosur disa ndryshime mes tyre dhe kafshëve, atëherë fillova t'i mbush me të mira, t'u lejoj atyre fitore mbi ata që ende nuk kishin ditur t'i njihnin e të ruajnë dinjitetin e tyre. Dhe pasi numri tyre rritej, u dërgova atyre Birin Tim, i veshur me gjithë përkryerjen hyjnore, meqë ishte Biri i një Zoti të përkryer. Eshtë Ai që u ka treguar atyre rrugët e përkryerjes, për Atë ju kam adoptuar në Zembrën Time të pafund, si bij të vërtetë e pastaj nuk kam mundur t'ju quaj me emrin e thjeshtë "krijesa", por me emrin "bij".

Ju kam veshur me Shpirtin e vërtetë të Ligjit të Ri që ju shquan jo vetëm nga kafshët, si njerëz të ligjit të vjetër, por ju lartëson mbi njerëzit e Testamendit të Vjetër. Ju kam ngritur të gjithëve tek dinjiteti i bijëve të Zotit, po, ju jeni bijët e Mi e duhet të Më thoni që unë jam Ati juaj; por të kini besim tek unë si bij, sepse pa këtë besim nuk do të keni kurrë lirinë e vërtetë.

Gjithë kjo që ju them është që të njihni që Unë vij për këtë Vepër dashurie, për t'ju ndihmuar fuqimisht për të shkundur skl-lavërinë tirane që burgos shpirtin tuaj e për t'ju bërë të shijoni lirinë e vërtetë nga e cila vjen lumturia e vërtetë, në krahasim me të cilën të gjithë gëzimet e tokës nuk janë asgjë. Ngrihuni të gjithë drejt këtij dinjiteti si bij të Zotit dhe të dini të respektoni madhësinë tuaj, dhe Unë do të jem më shumë se kurrë Ati juaj, më i dashuri dhe më zemërdhembshuri.

Kam ardhur për t'ju sjellur Paqen me këtë Vepër Dashurie, nëse ndonjë Më nderon dhe ka besim tek Unë. Do të bëj të bjerë mbi të një rreze paqe në të gjithë vështirësitë e tij, në të gjitha turbullimet e tij, në vuajtjet e tij, në trishtimet e tij të çdo lloji, mbi të gjitha nëse Më thërret e Më do si atin e tij. Nëse familjet Më duan e Më nderojnë si atin e tyre, Unë do t'u jap atyre Paqen Time e me të Praninë Time. Nëqoftëse punëtorët, industrialistët dhe artizanët e tjerë Më thërrasin e Më nderojnë Unë do t'u dhuroj atyre Paqen time, forcën time, do t'u tregohem si atë i mirë e mëshirëplotë. Nëse në çdo shoqëri të krishterë Më thërrasin e Më nderojnë, Unë do t'u jap Paqen time, do t'u tregohem si Atë shumë i dashur e me fuqinë Time do t'u siguroj shpëtimin e amshueshëm të shpirtërave.

Nëse njerëzimi Më thërret e Më nderon do të bëj të zbrësë mbi të Shpirtin e Paqes si një vesë mirëbërëse.

Nëse të gjithë kombet si të tilla, Më thërrasin e Më nderojnë nuk do të ketë më mospajtime dhe as lufta, sepse Unë jam Zoti e Paqes e atje ku jam Unë nuk do të ketë luftë.

Doni të fitoni mbi armikun tuaj? Më thërrisni e do të triumfo- ni fitimtarë mbi të.

Në fund ju dini që mund të bëj gjithshka me Fuqinë Time. E mirë këtë Fuqi jua ofroj të gjithëve, që ta përdorni për kohën dhe në përjetësi. Do t'ju tregohem gjithnjë Ati juaj, nëse ju do të më tregoheni bijët e Mi.

Çfarë dëshroj me këtë Vepër dashurie? Veçse të gjej zemra që të Më kuptojnë?

Jam Shenjtëria që ka përkryerjen e plotësinë e ju dhuroj këtë Shenjtëri, Autor i së cilës jam Unë, përmes Shpirtit Tim të Shenjtë dhe jua vendosi në shpirtërat tuaj me meritat e Birit Tim.

Është për Birin Tim dhe Shpirtin e Shenjtë që vi drejt jush, tek ju dhe tek ju kërkoj qetësinë Time.

Për disa shpirtëra këto fjalë: " vij tek ju", ngjajnë me një mister, por nuk ka mister, sepse pasi pata urdhëruar Birin Tim të krijonte të Shenjtën Eukaristi, jam ofruar të vij tek të gjithë ju sa herë që merrni Osten e Shenjtë!

Natyrisht asgjë nuk Më ndalonte të vija tek ju edhe para Kungimit, pasi asgjë nuk Më është e pamundur! Por të marrësh këtë Sakrament është një veprim i thjeshtë për t'u kuptuar dhe që ju spjegon se si Unë vij tek ju!

Kur jam tek ju, ju jap më lehtë atë që kam, mjafton të Ma kërkon.

Me këtë Sakrament ju bashkoheni me Mua plotësisht dhe në këtë afrim rrjedhja e Dashurisë Sime bën që të shpërndahet në shpirtërat tuaj Shenjtëria që kam.

Ju mbush me dashurinë Time, atëherë nuk duhet ve- tëm të Më kërkon virtytet dhe përkryerjen për të cilën keni nevojë, por edhe të jeni të sigurtë që në këto çaste të prehjes së Zotit në zemrën e krijesës së Vet asgjë nuk do t'ju refuzohet.

Ngaqë kuptoni vendin e prehjes Sime, vallë a nuk doni të Ma jepni? Jam Ati juaj dhe Zoti juaj, guxoni të Ma refuzoni këtë? Ah, mos Më bëni të vuaj me mizorinë tuaj për një Atë që ju kërkon vetëm këtë nder për Të.

Para se të mbaroj këtë mesazh, dua të shpreh një dëshirë disa shpirtërave të shuguruar në shërbim Tim. Këto shpirtëra, jeni ju, meshtarë, rregulltarë e rregulltare. Jeni zgjedhur në shërbimin

Tim, si në kundrimin, si në veprat mirëbërëse e të apostullimit. Nga ana Ime, është një privilegj i Mirësisë sime; nga ana juaj është besnikëria ndaj prirjes me vullnetin tuaj të mirë.

Ja, kjo dëshirë: ju që kuptoni më thjeshtë atë që pres nga njerëzimi, M'u lutni, që Unë të mund të kryej veprën e Dashurisë Sime në të gjitha shpirtërat. Ju dini të gjitha vështirësitë që duhen kapërcyer për të fituar një shpirt! Ja pra mjeti më i efektshëm që do t'ju bëjë të lehtë të fitoni nga ata me një shumicë të madhe: ky mjet është pikërisht të Më bëni të njihem, të duhem e të nderohem nga njerëzit.

Mbi të gjitha, dëshiroj që të jeni ju të filloni të parët. Sa gëzim, për Mua, të hyj në radhë të parë në shtëpitë e meshtarëve, rregulltarëve e rregulltareve!

Sa gëzim të ndodhem, si Atë, mes bijve të Dashurisë Sime! Me ju, të afërmit e Mi, do të bisedoj si me miqtë! Do të jem për ju, do të jem më i rezervuari i të besueshmëve! Do të jem gjithë i juaji, që do t'ju mjaftoj për gjithshka. Do të jem mbi të gjitha Ati që mirëpret dëshirat tuaja, duke ju mbushur me dashurinë e Tij, me mirësitë Tij, me butësinë e Tij universale.

Mos Ma refuzoni këtë gëzim që dëshroj të ndiej mes jush! Do ta qindfishoj dhe, mbasi ju do të Më nderoni, edhe Unë do t'ju nderoj duke ju përgatitur një lavdi të madhe në Mbretërinë time! Jam Drita e dritave; atje ku ajo do të depërtojë, do të jetë jeta, buka, lumturia. Kjo dritë do të ndriçojë shtegtarin, atë që dyshon, injorantin, do t'ju ndriçojë të gjithëve, o njerëz që jetoni në këtë botë plot me errësirë e me vese; nëse nuk do të kishit dritën time, do të binit në greminën e vdekjes së përjetëshme!

Kjo Dritë, në fund, do të ndriçojë rrugët që çojnë tek Kisha e vërtetë katolike, për bijët e saj të varfër që janë ende viktimat e bestytnive. Do t'u tregohem Atë atyre që vuajnë më shumë mbi tokë, lebrozëve të shkretë.

- Do të tregohem Atë i të gjithë njerëzve që janë të mënjanuar, të përjashtuar nga çdo shoqëri njerëzore. Do të tregohem Ati i të

brengosurve, Ati i të sëmurëve, mbi të gjithë i atyre që janë në agoni. Do të tregohem Atë i të gjithë familjeve, i të jetimëve, i të vejave, i të burgosurve, i punëtorëve dhe i riqisë. Do të tregohem Atë në të gjitha nevojat. Në fund, do të tregohem Atë i mbretërve, i kombeve të tyre. Dhe të gjithë do të ndjeni Mirësitë e Mia, të gjithë ju do të ndjeni Mbrojtjen Time e të gjithë ju do të shihni Fuqinë time.

Bekimi Im atëror e hyjnor për të gjithë, Amen!

veçanërisht birit e Përfaqësuesit Tim, Papës, Amen!

veçanërisht birit tim Ipeshkëv, Amen!

veçanërisht birit Tim, atit tënd shpirtëror, Amen!

veçanërisht bijave të Mia, murgeshave tuaja,, Amen!

Të gjithë Kongregacionit të dashurisë Sime, Amen!

Të gjithë Kishës dhe të gjithë klerit, Amen!

Bekim i veçantë për Kishën e Purgatorit, Amen! AMEN !

"Per ipsum, cum Ipso et in Ipso"

Zoti është Ati im

Ati im që je në qiell, sa e ëmbël dhe sa e këndshme është të dish se Ti je Ati im e që unë jam biri Yt!

Kur i zymtë është qielli i shpirtit tim e më i rëndë kryqi im, atëherë mbi të gjitha ndjej nevojën Të të përsëris: Atë, besoj në Dashurinë tënde për mua!

Po, besoj që Ti më je Atë në çdo çast të jetës e që unë jam biri Yt!

Besoj që më do me një dashuri të pamatë!

Besoj që përgjon ditë e natë mbi mua dhe asnjë fije floku nuk bie nga koka ime pa lejen tënde.

Besoj që, pafundësisht i Ditur, Ti di më mirë se unë çfarë më është e vlefshme.

Besoj që, pafundësisht i Fuqishëm, mund të nxjerrësh të mirën dhe nga e keqja!

Besoj që, pafundësisht i Mirë, ndihmon ata që Të duan: qoftë edhe kur godet, unë puth dorën Tënde që shëron.

Besoj.e shtohet tek unë Besimi, Shpresa dhe Dashuria!

Mësomë që të shoh gjithnjë Dashurinë Tënde si prijëse të çdo ngjarjeje të jetës sime.

Mësomë që të jepem tek Ti si një fëmijë në krahët e nënës.

Atë, Ti di gjithshka, ti sheh gjithshka, ti më njeh më mirë se unë njoh veten time: Ti mundesh gjithshka dhe Ti më do.

Ati im, pasi që Ti kërkon të drejtohem gjithnjë Ty, ja ku po Të kërkoj, me Jezusin e Marinë...(të kërkohet ndera e dëshiruar).

Për këtë piksynim, duke u bashkuar me zemrat e tyre të Shejtërueshme, të ofroj lutjet e mia, sakrificat e mia dhe